

การเชื่อฟังพระเจ้า

8

เรียนรู้ที่จะเชื่อฟังการทรงนำของพระเจ้า

การศึกษาในกลุ่มสำหรับคริสเตียนใหม่

การเชื่อฟังพระเจ้า

เรียนรู้ที่จะเชื่อฟังการทรงนำของพระเจ้า

โดย เดวิด เบทตี้

คู่มือผู้เรียน

ฉบับที่ 1

การเชื่อฟังพระเจ้า

คู่มือผู้เรียน

โดย เดวิด เบทตี้

ฉบับที่ 1

ข้อพระคัมภีร์ใช้ตามฉบับปี 1971 ของสมาคมพระคริสตธรรมไทย TH1971

เอกสารทั้งหมดได้จดลิขสิทธิ์โดย Copyright © 2017, Teen Challenge USA.

เดิมที วิชานี้ได้ถูกตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษชื่อ *Obedience to God 5th edition*

เอกสารเหล่านี้อนุญาตให้ผลิตและแจกจ่ายเพื่อใช้กับทีนชาลเดินจ์และพันธกิจซึ่งคล้ายคลึงกัน ในคริสตจักรท้องถิ่น ในโรงเรียน องค์การและกับบุคคล เอกสารเหล่านี้ยังดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ตที่เว็บไซต์: www.iTeenChallenge.org สงวนลิขสิทธิ์ในการผลิตและจำหน่ายนอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากทีนชาลเดินจ์สากล

วิชานี้เป็นส่วนหนึ่งของ *การศึกษาในกลุ่มสำหรับคริสเตียนใหม่* ซึ่งได้รับการพัฒนาเพื่อใช้ในคริสตจักรในโรงเรียน และพันธกิจเรือนจำ ทีนชาลเดินจ์ประเทศไทย และพันธกิจซึ่งคล้ายคลึงกันที่ทำงานกับคริสเตียนใหม่ ในวิชานี้เรามี คู่มือครู คู่มือผู้เรียน สมุดบันทึกโครงการ การสอบ และใบประกาศนียบัตรสำหรับผู้จบการศึกษา หากสนใจรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชานี้สามารถติดต่อได้ที่...

ศจ.ปรีชา แสงคง

ทีนชาลเดินจ์ประเทศไทย

ตู้ ป.ณ. 2 คลองจั่น กทม.10240

โทรศัพท์ 08-1555-0329

Email. ps.preecha.s@gmail.com

www.teenchallengethailand.org

Global Teen Challenge

PO Box 511

Columbus, GA, 31902 USA

Email: gtc@globaltc.org

Web: www.globaltc.org และ

www.iTeenChallenge.org

แก้ไขครั้งล่าสุดวันที่ 08-2018

สารบัญ

บทที่ 1. ความรักและการเชื่อฟัง.....	4
ก. ความจำเป็นสำหรับความสัมพันธ์ใหม่.....	5
ข. การเชื่อฟังมีส่วนอะไรในความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า?	8
ค. ทำไมต้องเชื่อฟังพระเจ้า?	10
ง. เราจะเชื่อฟังพระบัญญัติข้อใหญ่ที่สุดของพระเจ้าได้อย่างไร?.....	12
จ. แรงจูงใจมีส่วนอะไรในการเชื่อฟังพระเจ้า?.....	15
บทที่ 2. ท่าทีกับการเชื่อฟัง.....	17
ก. ตรวจสอบท่าทีที่ทำให้เกิดการไม่เชื่อฟังพระเจ้า.....	17
ข. พัฒนาท่าทีที่เชื่อฟังพระเจ้า	19
1. ท่าทีที่สำแดงความยำเกรง.....	19
2. ท่าทีแบบผู้รับใช้.....	20
3. ท่าทีที่สำแดงความกตัญญู	21
4. ท่าทีที่สงบนิ่ง.....	22
บทที่ 3. เราควรจะเชื่อฟังพระบัญญัติข้อใดบ้าง?	24
ก. พระบัญญัติประเภทต่างๆ ของพระเจ้า	25
ข. ข้อถกเถียงในเรื่องพระบัญญัติข้อใดบ้างที่ต้องเชื่อฟังในปัจจุบัน	27
ค. จงเชื่อฟังหลักการที่อยู่เบื้องหลังพระบัญญัติของพระเจ้า.....	30
ง. อะไรคือ “น้ำพระทัยของพระเจ้า”?.....	32
บทที่ 4. ผลดีจากการเชื่อฟังพระเจ้า	37
บทที่ 5. ผลลัพธ์จากการไม่เชื่อฟังพระเจ้า.....	42
ก. เราได้บทเรียนอะไรบ้างจากการไม่เชื่อฟังของคนอื่น?.....	42
ข. สี่ประเด็นหลักเกี่ยวกับการไม่เชื่อฟัง	44
ค. พระเจ้าทรงมีท่าทีอย่างไรต่อคนที่ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์?	50

บทที่ 1

ความรักและการเชื่อฟัง

ท่านยังจำวันที่เพิ่งเป็นคริสเตียนได้ไหม หากว่าประสบการณ์นี้เพิ่งเกิดขึ้นในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา ท่านก็ยังสามารถคิดออกได้อย่างง่ายดายว่าชีวิตของท่านก่อนที่จะมาเป็นคริสเตียนนั้นเป็นอย่างไรบ้าง

การมาเป็นคริสเตียนนั้นเป็นมากรยิ่งกว่าการอธิษฐานด้วยถ้อยคำง่าย ๆ เพราะแท้ที่จริงแล้วมันคือการเข้าสู่ความสัมพันธ์ใหม่กับพระเจ้า นั่นคือการที่เราได้เปลี่ยนจากการเป็นศัตรูของพระเจ้ามาสู่การเป็นสหายที่พิเศษของพระองค์

โคโลสี 1:21-22 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

และพวกท่าน ซึ่งเมื่อก่อนนี้ไม่ถูกกันกับพระเจ้า และเป็นศัตรูในใจด้วยการชั่วต่าง ๆ บัดนี้พระองค์ทรงโปรดให้คืนดีกับพระองค์ โดยความตายแห่งพระกายเนื้อหนังของพระองค์ เพื่อจะได้ถวายท่านแด่พระเจ้าให้เป็นผู้บริสุทธิ์ไร้มลทิน และปราศจากตำหนิ

พระเจ้าทรงต้องการให้เราเข้าใจว่าพระองค์ทรงรักเรามากแค่ไหน และพระองค์ทรงปรารถนาที่จะรับเราเป็นบุตรของพระองค์

กาลาเทีย 3:26 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

เพราะว่า ท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าร่วมในพระเยซูคริสต์โดยความเชื่อ

ขณะที่ท่านกำลังเรียนวิชานี้ ขอให้ท่านตอบตนเองอย่างจริงจังเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้

การเป็นบุตรชายหรือบุตรสาวของเจ้านั้นหมายความว่าอะไร?

เราจะพัฒนาความสัมพันธ์กับบางคนที่เรามองไม่เห็นได้อย่างไร?

เรากำลังมีความสัมพันธ์ในลักษณะใดกับพระเจ้า?

ก. ความจำเป็นสำหรับความสัมพันธ์ใหม่

1. ความสัมพันธ์ใดที่ท่านให้คุณค่ามากที่สุดในวันนี้?

พระเจ้าทรงต้องการให้เราเห็นว่าการเป็นคริสเตียนนั้นเป็นมากยิ่งขึ้นกว่าการแค้มีตัวผ่านประตูไปสวรรค์ แต่เป็นการที่พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะมีสัมพันธ์ภาพที่เป็นส่วนตัวกับเราในวันนี้ เมื่อเรามาเป็นคริสเตียน พระเจ้าทรงต้องการให้เราสำรวจดูความสัมพันธ์ทั้งหลายที่เรามีในชีวิต และเริ่มต้นเปลี่ยนแปลง ความสัมพันธ์เหล่านั้นหากจำเป็น

ในวัฒนธรรมของชาวอเมริกันนั้น ได้ให้ความสำคัญต่อความเป็นเอกเทศที่ไม่ขึ้นกับใครสูงมาก ข้อความที่แสดงถึงวัฒนธรรมที่ว่านี้ได้แสดงออกผ่านทางถ้อยคำต่างๆ เช่น “อย่ายอมให้ใครควบคุมคุณ” “จงเป็นนายเหนือชีวิตของคุณเอง” “ถ้าหากคุณเป็นวัยรุ่น คุณต้องต่อสู้เพื่อความเป็นตัวของตัวเองของคุณ” เป็นต้น

แต่พระเจ้าทรงต้องการให้เราเห็นคุณค่าแห่งความสัมพันธ์ส่วนตัวที่เรามีกับพระองค์ มากกว่า ความสัมพันธ์อื่นใด และพระองค์ยังทรงต้องการให้สัมพันธ์ภาพที่เรามีกับพระองค์นั้นเจริญงอกงามสู่ ความเป็นผู้ใหญ่ ถ้าหากว่าท่านเคยมีน้องที่เป็นทารกหรือว่ามีบุตรเล็กๆ ของท่านเอง ท่านก็จะเข้าใจว่า การมีความสัมพันธ์กับเด็กๆ นั้นเป็นอย่างไรบ้าง ขณะที่เด็กเริ่มเติบโตขึ้น ความสัมพันธ์ของเรากับพวกเขา ก็จะเปลี่ยนไป และหากว่าพวกเขายังคงแสดงออกราวกับเป็นเด็กสองขวบในขณะที่พวกเขาอยู่ในวัย 20 ปี แล้วล่ะก็ การแสดงออกของเขาคงดูไม่น่ารักอีกต่อไป แต่คงจะกลายเป็นปัญหาเสียมากกว่า

ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าก็ทรงต้องการให้เราเป็นสมาชิกที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ในครอบครัวของพระองค์ เช่นกัน

2. เราจะทำให้สัมพันธ์ภาพใหม่นี้งอกงามขึ้นได้อย่างไร?

เมื่อเรามาเป็นคริสเตียน เราจำเป็นต้องใส่ใจอย่างจริงจังกับผู้ที่อยู่ในแวดวงเพื่อนฝูงของเรา พวกเขา กำลังช่วยให้เราใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้นไหม? หรือว่าพวกเขา กำลังดึงเราให้กลับไปสู่วิถีชีวิตเก่าที่ เต็มไปด้วยบาปซึ่งเราเคยดำเนินมาก่อน ก่อนที่เราจะมาเป็นคริสเตียน?

พระเจ้าทรงต้องการให้เรามีมิตรสหายที่จะช่วยให้เราเติบโตขึ้นตามแผนการของพระองค์ และเราอาจ จำเป็นต้องยุติความสัมพันธ์บางอย่างที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า และแม้แต่กับ เพื่อนที่เป็นคริสเตียน เราก็อาจจำเป็นต้องถามตัวเองว่า “เพื่อนคนนี้ช่วยให้ฉันเติบโตใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้นหรือไม่?”

แล้วเราจะพัฒนาความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นกับพระเจ้าได้อย่างไร? อะไรคือเส้นทางสู่ความเป็นผู้ใหญ่? ในที่นี้มีรายการของด้านต่างๆ ที่สำคัญในชีวิตของเราซึ่งจะช่วยให้เราเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็น

- ความรัก
- การเชื่อฟัง ยอห์น 14:15
- การเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่ โรม 12:1-2
- การเรียนรู้ว่าจะต้านทานการทดลองให้ทำบาปได้อย่างไร ยากอบ 4:7-8
- การดำเนินในความสัตย์ซื่อในความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าและกับผู้อื่น
- การเรียนรู้ว่าจะเป็นคนสัตย์จริงได้อย่างไร
- การเรียนรู้ว่าจะมีความสุขกับชีวิตได้อย่างไร
- การเรียนรู้ว่าจะดำเนินอยู่ในเสรีภาพที่แท้จริงได้อย่างไรโดยปราศจากการตกเป็นทาสของยาเสพติด อาหาร เงินทอง ความสัมพันธ์ หรือสิ่งอื่นๆ

3. พระเจ้าทรงต้องการเป็นพระบิดาของเรา

เมื่อเรามาเป็นคริสเตียน เราได้ขอให้พระเจ้าเป็นผู้นำในชีวิตของเรา แต่พระเจ้าไม่ทรงต้องการที่จะเป็นเพียง “เจ้านาย” หรือ “ผู้นำเผด็จการที่ปกครองชีวิต” พระเจ้าทรงต้องการความสัมพันธ์ที่สนิทสนมมากกว่า และพระองค์ทรงใช้ภาพของครอบครัวเพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดซึ่งพระองค์ปรารถนาที่จะมีร่วมกับเรา

2 โครินธ์ 6:18 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

“เราจะเป็นดังบิดาของพวกเจ้าและพวกเจ้าจะเป็นบุตรชายบุตรหญิงของเรา”

พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นได้ตรัสดังนั้น

พระเจ้าต้องการเป็นพระบิดาที่รักในชีวิตของท่าน ถ้าหากท่านถูกเลี้ยงดูมาในบ้านที่มีคุณพ่อที่ให้ความรัก ก็คงไม่ยากที่จะเข้าใจถึงแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นเสมือนคุณพ่อในโลกนี้ที่แสดงความรักแท้ที่จริงแล้วพระองค์เป็นพระบิดาที่ดียิ่งกว่าคุณพ่อในโลกมากนัก

แต่สำหรับคริสเตียนอีกมากมาย “แนวคิดเรื่องพระบิดา” นี้กลับกลายเป็นปัญหา เพราะว่าการเปรียบเทียบพระเจ้าพระบิดาว่าทรงเป็นเหมือนกับคุณพ่อในโลกนี้ กลับเป็นสิ่งที่กระตุ้นความทรงจำอันเจ็บปวด สำหรับผู้คนที่มากมายแล้ว คุณพ่ออาจเป็นเสมือนคนแปลกหน้า ในขณะที่คนอื่นอีกไม่น้อย

อาจจะมียอที่ไม่ได้อยู่กับพวกเขาเลย หรืออาจมียอที่โหดร้าย ยอที่แปลกแยกในทางอารมณ์ ยอที่เห็นแก่ตัว หรือแม้แต่ยอที่เป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา

“คุณพ่อจริงๆ ของฉันจากไปเมื่อฉันยังเด็กมาก” เจสซีเล่า “แม่ของฉันแต่งงานใหม่ และพ่อเลี้ยงของฉันก็แอบทำมิดีมีร้ายทางเพศต่อฉันเป็นเวลาหลายปี จนในที่สุดเมื่อการทารุณกรรมทางเพศของเขาถูกเปิดโปงขึ้น เขาก็ถูกจับ และฉันจำเป็นต้องขึ้นเป็นพยานในศาล แม่ของฉันก็อยู่ที่นั่นด้วย แต่เธอไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อฉัน เธอนั่งอยู่เคียงข้างพ่อเลี้ยงของฉันที่นั่น”

เนตรมีพ่อซึ่งไม่เคยฟังพอใจในตัวเขาเลย “แกไม่มีคุณค่าอะไรเลย!” นี่คือถ้อยคำที่พ่อของผมพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า” เนตรเล่า “ถ้อยคำพวกนั้นกรีดลึกเข้าไปในใจของผม และแม้ว่าจะล่วงเลยมานานหลายปีแล้ว ผมยังคงรู้สึกถึงความเจ็บปวดนั้นทุกครั้งที่ผมได้ยินคำพูดพวกนี้ในหัวสมองของผมอีก”

เจสซีและเนตรเป็นตัวแทนของคนหนุ่มสาวอีกจำนวนมากในปัจจุบันซึ่งมียอที่โหดร้าย ไม่ว่าพวกเขาจะถูกทำทารุณกรรมทางเพศหรือทางฝ่ายร่างกายก็ตาม แนวความคิดเกี่ยวกับผู้เป็น “บิดา” ของพวกเขานั้นล้วนแต่เป็นแนวคิดที่เสียหาย แทนที่จะสร้างภาพลักษณ์ทางบวกในความคิดของลูกๆ บรรดา “บิดา” เหล่านี้กลับสร้างภาพลักษณ์ที่ส่งอิทธิพลในด้านของการทรยศ การทำทารุณ และความเจ็บปวดให้

แล้วผู้คนเหล่านี้จะมีชัยชนะเหนือความนึกคิดอันเจ็บปวดลึกๆ เกี่ยวกับผู้เป็นบิดาของตน และสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ส่วนตัวที่สนิทสนมกับพระเจ้าได้อย่างไร? พระเจ้าทรงเป็นความจริง และเราจำเป็นต้องยึดความจริงและดำเนินชีวิตในความจริงของพระองค์ แม้ว่าจะมีปัญหาต่างๆ เหล่านี้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในอดีตของเราก็ตาม

หากท่านเป็นหนึ่งในคนเหล่านั้นซึ่งมีความสัมพันธ์ในทางลบกับบิดาของท่านแล้วละก็ พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านมีประสบการณ์กับการมีบิดาที่ให้ความรักซึ่งท่านไม่เคยได้รับ พระเจ้าจะทรงเป็นพระบิดาเช่นนั้นสำหรับท่าน

พระคัมภีร์เต็มด้วยข้อความที่อธิบายถึงความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ผู้คนมีกับพระเจ้า สดุดี 23 ให้ภาพที่งดงามเกี่ยวกับพระเจ้าว่าทรงเป็นผู้เลี้ยงดูเราดุจเลี้ยงแกะ ซึ่งเป็นการบรรยายภาพของ ดาวิดผู้เคยเป็นผู้เลี้ยงแกะก่อนที่จะกลายเป็นกษัตริย์ ในที่นี้ยังมีอีกหลากหลายลักษณะของความ สัมพันธ์ที่พระเจ้าทรงต้องการมีกับท่าน รายการต่อไปนี้เป็นเพียงไม่กี่ตัวอย่างเท่านั้น

- พระเจ้าทรงรักเรา ยอห์น 3:16
- พระเจ้าทรงรู้จักเราอย่างลึกซึ้ง มัทธิว 6:25-34
- พระเจ้าทรงห่วงใยเรา ลูกา 12:22-28
- พระเจ้าทรงฟังเรา เยเรมีย์ 33:3

- พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อเราด้วยความรักและนับถือ
- พระเจ้ามิได้ทรงบังคับให้เราเชื่อฟังพระองค์
- พระเจ้าทรงนำทางเรา ยอห์น 14:26
- พระเจ้าทรงให้กำลังแก่เราในการเชื่อฟังพระองค์ ฟิลิปปี 4:13
- พระเจ้าทรงช่วยข้าพเจ้าเมื่อเรามีปัญหา 1 โครินธ์ 10:13
- พระเจ้าทรงอ่อนสุภาพ สดุดี 86:15
- พระเจ้าทรงให้อภัยเมื่อเราทำผิด 1 ยอห์น 1:9
- พระเจ้าทรงอดทนนาน 2 เปโตร 3:9
- พระเจ้าทรงลงวินัยเมื่อเราไม่เชื่อฟังพระองค์ ฮีบรู 12:5-11

ในการทำให้ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้าเจริญเติบโตขึ้น เราจำเป็นต้องมีความเข้าใจ อย่างถูกต้องเรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวที่สนิทสนมกับพระเจ้า ไม่ใช่ความสัมพันธ์ของบุคคลสองฝ่ายที่มีความเท่าเทียมกัน แต่เป็นพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจดูแลเหนืออีกฝ่ายหนึ่ง ในความสัมพันธ์นั้น นั่นคือพระองค์ทรงเป็นผู้นำและเราเป็นผู้ตาม

ข. การเชื่อฟังมีส่วนอะไรในความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า?

อะไรคือความหมายของการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้าหรือกับคนอื่น? ในโลกปัจจุบันนี้ ดูเหมือนว่าความสัมพันธ์ที่ผิดไปจากปกติได้กลายเป็นเรื่องธรรมดามากยิ่งขึ้นกว่าความสัมพันธ์ที่ถูกต้องเสียอีก ความวุ่นวายสับสนในด้านพันธุกรรมเบื้องหลังครอบครัวของเรานั้น อาจ ทำให้ความสัมพันธ์ที่ผิดปกตินี้ดูเป็นเรื่อง “ปกติ” สำหรับเรา

แล้วอะไรจะช่วยย้ายเราจากความสับสนยุ่งเหยิงที่ดูเป็นเรื่อง “ปกติ” ในอดีตของเราไปสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ใกล้ชิดกับพระเจ้าได้? ก้าวที่สำคัญก็คือการเข้าใจถึงขอบเขตที่เป็นพระบัญญัติทั้งหลายที่พระเจ้าได้ทรงวางไว้เพื่อช่วยเหลือเรา

ถ้าเรามีลูกวัยเล็กๆ เราก็คงจะวางขอบเขตให้ลูกอยู่ เพื่อที่จะช่วยรักษาลูกให้ปลอดภัย และถ้าลูกอยากไปเล่นที่ถนน เราก็คงจะบอกว่า “ไม่” แม้ว่าลูกจะร้องไห้ เพราะเราารู้ถึงอันตรายนั้น แม้ว่าลูกจะไม่รู้เลยก็ตาม

ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าได้ทรงวางขอบเขตไว้เพื่อปกป้องเรา พระบัญญัติทั้งหลายของพระองค์มิได้ขโมยเอาเสรีภาพของเราไป แต่พระบัญญัติเหล่านั้นได้ให้ขอบเขตที่ปลอดภัยแก่เรา ที่เราจะสามารถมีอิสรภาพได้ตามที่พระเจ้าทรงมีไว้เพื่อเรา

1. พระบัญญัติของพระเจ้า

เพราะเหตุที่พระเจ้าทรงเป็นผู้นำ เราจึงจำเป็นต้องค้นหาว่าอะไรคือกฎเกณฑ์ที่พระองค์ได้ประทานให้เราดำเนินตาม เรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคริสเตียนใหม่ เพราะว่าเรามีผู้คนมากมายที่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมในสิ่งที่พระเจ้าทรงคาดหวังจากพวกเขา และพระบัญญัติที่พระเจ้าได้ประทานให้เราต้องเชื่อฟังนั้นถูกบันทึกไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์

ส่วนหนึ่งของพระบัญญัติที่มีชื่อเสียงมากที่สุดก็คือพระบัญญัติ 10 ประการ ซึ่งพบได้ในพระธรรมอพยพบทที่ 20 พระบัญญัติเหล่านี้ถูกเขียนขึ้นเมื่อหลายพันปีก่อน และยังคงเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีเยี่ยมจนถึงทุกวันนี้ พระบัญญัติที่ว่า “อย่าลัทธิพย์” และ “อย่าฆาตกรรม” นั้นไม่ได้มีไว้เฉพาะสำหรับคริสเตียนเท่านั้น แต่ยังเป็นกฎเกณฑ์สำหรับชนชาติของเราด้วย

พระบัญญัติสามข้อแรกนั้นเน้นที่ความสัมพันธ์ส่วนตัวของเรากับพระเจ้า

บางคนได้ลองนับพระบัญญัติทั้งหมดในพระคัมภีร์และพบว่ามากถึง 600 กว่าข้อ ผู้คนมากมายในสมัยพระคัมภีร์เดิมเน้นอยู่แต่การปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ แต่ไม่ได้เน้นความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงมองหาคนที่เป็นอย่างมากกว่าการเป็น “ผู้รักษาธรรมบัญญัติ” พระองค์ทรงปรารถนาการมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับท่าน และหนึ่งในหนทางที่จะแสดงว่าท่านต้องการมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้าก็คือ การเชื่อฟังพระองค์

2. พระบัญญัติข้อใหญ่ที่สุดของพระเจ้า

วันหนึ่งมีชายคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในกฎธรรมบัญญัติของพระคัมภีร์เดิมได้มาหาพระเยซูและถามพระองค์ว่า ธรรมบัญญัติข้อใดในพระคัมภีร์ที่ใหญ่ที่สุด

มัทธิว 22:35-40 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

มีบาเรียนผู้หนึ่งในพวกเขาทดลองถามพระองค์ว่า “อาจารย์เจ้าข้า ในธรรมบัญญัตินั้นข้อใดสำคัญที่สุด” พระเยซูทรงตอบเขาว่า “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่และข้อต้น ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้น ก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้”

คำตอบของพระเยซูนี้ได้ให้มุมมองที่ทรงพลังแก่เราถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงคิดเกี่ยวกับธรรมบัญญัติทั้งหมดในพระคัมภีร์ พระบัญญัติข้อใหญ่ที่สุดนั้นเน้นอยู่ที่ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์ การเป็น

คริสเตียนที่ประสบความสำเร็จไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับความมั่งคั่ง อำนาจ หรือความสัมพันธ์ในครอบครัวของท่าน เมื่อมองจากมุมมองของพระเจ้าแล้ว คริสเตียนทุกคนมีศักยภาพและโอกาสที่จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จผ่านทาง การเชื่อฟังพระบัญญัติข้อใหญ่สุดนั้น ความสูงวัยหรือความฉลาดหลักแหลม หรือแม้แต่การขาดสิ่งเหล่านี้ล้วนไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอะไรกับพระบัญญัติข้อนี้ เพราะว่าทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของความรักเท่านั้น

พระบัญญัติข้อใหญ่ที่สุดนี้เองได้นำเราไปสู่ความเกี่ยวพันที่ทรงอิทธิพลอย่างยิ่งระหว่างการรักพระเจ้ากับการเชื่อฟังพระองค์

ค. ทำไมต้องเชื่อฟังพระเจ้า?

การเชื่อฟังกับความรักเป็นสองสิ่งที่มีสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และทั้งสองสิ่งนี้มี อิทธิพลยิ่งต่อกันและกัน ถ้าหากว่าเราปรารถนาจะเชื่อฟังพระเจ้า เราจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะรักพระองค์ นอกเสียจากว่า ความสัมพันธ์ส่วนตัวนี้ตั้งอยู่บนความรักที่เรามีต่อพระเจ้าก่อน เราจึงจะสามารถค้นพบความปรารถนา และพลังที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าได้ เพราะว่าความรักเป็นรากฐานที่ทำให้เกิดการเชื่อฟัง และยิ่งเรารักพระเจ้ามากเท่าไร เราก็จะยิ่งสามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้ง่ายเท่านั้น

ทุกครั้งที่เราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า การกระทำนั้นก็กำลังบอกว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าจะช่วยรักษาความรักไว้ให้บริสุทธิ์และงดงาม ความรักที่ปราศจากการเชื่อฟังจะกลายเป็นสิ่งที่เปื้อนมลทิน เห็นแก่ตัว และทำลายล้าง ความรักจะกลายเป็นต้นเหตุเมื่อเราไม่ได้เชื่อฟังพระเจ้า

1. พระเจ้าทรงเป็นความรัก

มีข้อพระธรรมมากมายในพระคัมภีร์ที่พูดถึงความรักของพระเจ้า พระเจ้าผู้ทรงเป็น ความรักนี้ ทรงมีความห่วงใยอย่างลึกซึ้งต่อทุกคนไม่ว่าจะเป็นผู้เล็กน้อยหรือคนใหญ่โต

เราไม่ต้องกลัวที่จะเชื่อฟังพระเจ้าผู้ทรงรักเรา พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่บริสุทธิ์และทรงดีครบถ้วน และพระเจ้าผู้ทรงเป็นความรักนี้ได้ขอให้เราเชื่อฟังพระองค์ เราไม่มีทางเลือกใดที่จะทำให้เราปลอดภัยมากกว่าการเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้าแห่งความรัก

1 ยอห์น 3:16 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

ดังนั้นแหละเราจึงรู้จักความรัก โดยที่พระองค์ได้ทรงยอมสละพระชนม์ของพระองค์เพื่อเราทั้งหลาย และเราทั้งหลายก็ควรจะสละชีวิตของเราเพื่อพี่น้อง

2 โครินธ์ 13:11 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

ในที่สุดนี้พี่น้องทั้งหลาย ขอลาก่อน ท่านจงปรับปรุงตัวให้ดี จงฟังคำวิงวอนของ
ข้าพเจ้า จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และพระเจ้าแห่ง
ความรักและสันติสุขจะทรงสถิตอยู่กับท่าน

2. พระเจ้าทรงรักท่าน

ในยอห์น 3:16 ได้กล่าวว่า พระเจ้าทรงรักคนทั้งโลก ไม่ใช่รักเพียงคนไม่กี่คน พระเจ้าทรงรักท่านอย่าง
ลึกซึ้ง และชีวิตบาปในอดีตของท่านไม่อาจที่จะหยุดยั้งพระองค์ไว้จากการรักท่านได้ เพราะว่าท่านเป็น
คนพิเศษยิ่งนักสำหรับพระองค์

ยอห์น 3:16 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์
เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

3. พระเจ้าตรัสให้ท่านรักพระองค์

พระบัญญัติข้อที่สำคัญที่สุดในพระคัมภีร์ทั้งหมดก็คือการรักพระเจ้าด้วยสุดจิต สุดใจ สุดความคิด และ
สิ้นสุดกำลัง (มัทธิว 22:37, มาระโก 12:30) หรือในอีกแง่หนึ่งก็คือ เราได้รับคำบัญชาให้รักพระเจ้าด้วยทุก
สิ่งที่มีอยู่ เราต้องรักพระเจ้ามากยิ่งขึ้นกว่ารักใคร และมากกว่าสิ่งอื่นใด

พระเยซูได้ตรัสถึงความเกี่ยวพันกันระหว่างความรักและการเชื่อฟังไว้ดังนี้ว่า

ยอห์น 14:15 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา

พระเยซูตรัสว่า ถ้าท่านรักพระองค์ ท่านจะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ ถ้าท่านไม่เชื่อฟังพระเจ้า
สิ่งนี้ก็แสดงว่าท่านมิได้รักพระเจ้า และหากท่านมิได้รักพระเจ้า ท่านก็จะพบว่า เป็นไปไม่ได้เลยที่จะเชื่อฟัง
พระบัญญัติทั้งหลายของพระองค์

ง. เราจะเชื่อฟังพระบัญญัติข้อใหญ่ที่สุดของพระเจ้าได้อย่างไร?

1. เราจะเริ่มต้นรักพระเจ้าได้อย่างไร?

ท่านจะเชื่อฟังพระบัญญัติข้อใหญ่ที่สุดนี้ของพระเจ้าได้อย่างไร? ท่านสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อแสดงให้พระเจ้าเห็นว่าท่านรักพระองค์? มีวิธีการมากมายในทางปฏิบัติที่ท่านจะแสดงให้พระเจ้าเห็นว่าท่านรักพระองค์ ในที่นี้จะให้เพียงไม่กี่ตัวอย่าง บางที่ท่านอาจจะอยากเพิ่มเติมความคิดเห็นบางอย่างของท่านลงไปด้วย ให้อ่าน 1 โครินธ์ 13 เพื่อจะเห็นหนทางต่างๆ ในการแสดงออกถึงความรักที่แท้จริง ในขณะที่ท่านอ่านพระคัมภีร์ในแต่ละวัน จงมองหาแบบอย่างของผู้คนในพระคัมภีร์ ผู้ซึ่งได้แสดงออกถึงวิธีการที่พวกเขารักพระเจ้าผ่านการเชื่อฟัง ท่านสามารถเริ่มต้นรักพระเจ้าได้โดย

1. เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า
2. เชื่อฟังหลักการเบื้องต้นของพระคัมภีร์
3. มอบถวายสิทธิส่วนบุคคลของท่านแด่พระเจ้า
4. กระทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านทำ
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____

ให้เรามองหาแนวทางปฏิบัติที่เรียบง่ายในการแสดงให้พระเจ้าเห็นว่าเรารักพระองค์ ผ่านกิจกรรมประจำวันต่างๆของเรา จงมองหาโอกาสทั้งในเวลาอาหาร ในที่ทำงาน ในชั้นเรียน ในระหว่างเวลาสันตนาการ ในเวลาว่าง และเมื่ออยู่ที่คริสตจักรแสดงความรักของเราที่มีต่อพระเจ้า

ลูกา 6:27-38 ได้ให้อีกรายการหนึ่งของวิถีทางที่เราสามารถแสดงความรักในทางปฏิบัติได้ บางที่ท่านอาจต้องการอธิบายถึงวิธีการบางวิธีที่ท่านสามารถเริ่มต้นทดลองในชีวิตของท่าน ในที่นี้มีอีกสองสามรายการที่ถูกให้ไว้จากชั้นเรียนของคริสเตียนใหม่

1. พูลขอคำแนะนำจากพระเจ้า
2. ขอบพระคุณพระองค์สำหรับความช่วยเหลือ
3. นมัสการพระองค์
4. คิดถึงพระเจ้าว่ากำลังสถิตอยู่กับเรา

5. แสดงออกถึงท่าทีตามหลักการพระคัมภีร์
6. ถวายแต่พระเจ้า

ประเด็นสำคัญตรงนี้ก็คือการค้นหาวิธีการของท่านในการเรียนรู้ที่จะรักพระเจ้า การพัฒนาความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ลึกซึ้งกับพระเจ้าอาจต้องใช้เวลา แต่จงเฝ้าพัฒนาต่อไป

2. จะเกิดอะไรขึ้นถ้าหากเราไม่มีกำลังที่จะเชื่อฟังพระเจ้า?

ท่านอาจกล่าวว่า “ฉันไม่มีกำลังที่จะรักพระเจ้าหรือที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ ฉันอ่อนแอเกินไป” พระเจ้าทรงรู้ถึงความอ่อนแอของท่านดียิ่งกว่าที่ท่านรู้ และพระองค์ก็ยังทรงรักท่าน และพระองค์ได้ประทานพระสัญญาพิเศษสองประการแก่ท่าน

2 ทิโมธี 1:7 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงประทานจิตที่ขลาดกลัวให้เรา แต่ได้ทรงประทานจิตที่
กอปรด้วยฤทธิ์ ความรัก และการบังคับตนเองให้แก่เรา

2 โครินธ์ 12:9 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “การที่มีคุณของเราก็พอแก่เจ้าแล้ว เพราะความ
อ่อนแอมีที่ไหน เดชะของเราก็มีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาดที่นั่น” เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึง
ภูมิใจในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชะของพระคริสต์จะได้อยู่ใน
ข้าพเจ้า

พระสัญญาทั้งสองข้อนี้ได้ให้ความหวังอันยิ่งใหญ่แก่เรา หากเราจะพูดว่า “ฉันไม่อาจรักคนนั้นได้” หรือ “ฉันไม่อาจรักพระเจ้า” ก็จงอย่ากังวลไปเลย พระเจ้าจะประทานความรักนั้นแก่เรา เพื่อเราจะสามารถรักพระองค์และคนอื่นได้ แท้จริงแล้ว ใน 2 ทิโมธี 1:7 ก็ได้กล่าวถึงสิ่งนี้ในลักษณะเป็นการกระทำในรูปอดีต นั่นคือพระเจ้าได้ประทานของประทานเหล่านั้นแก่เราแล้ว

พระสัญญาใน 2 โครินธ์ 12:9 นั้นได้พูดถึงบรรดาคนเหล่านั้นที่กำลังเผชิญปัญหาต่างๆ หรือคนที่อ่อนแอ พระเจ้าทรงสัญญาที่จะประทานพลังอำนาจทุกอย่างที่เราจำเป็นต้องมีให้แก่เรา นั่นคือพลังที่จะรัก และพลังในทุกๆ ด้านในชีวิตของเรา แต่การที่จะเชื่อฟังเจ้านั้น เราจำเป็นต้องมีมากกว่าพลัง เพราะว่า การเชื่อฟังนั้นจะต้องใช้ความปรารถนาที่จะเชื่อฟัง ซึ่งมาจากภายในที่ลึกลงไปในหัวใจของเรา

3. จะเกิดอะไรขึ้นหากเราไม่รู้สึกรักต่อพระเจ้า?

ในโลกปัจจุบันนี้ บ่อยครั้งที่ความรักมักถูกบรรยายว่าเป็นความรู้สึก บางที่เราอาจเคยได้ยินคริสเตียนบางคนกล่าวว่า “ฉันรู้สึกว่ามีความรักต่อพระเยซูมากเหลือเกิน ฉันรู้สึกเหมือนว่าหัวใจของฉันกำลังจะระเบิดออกมา!” เราสามารถรู้สึกร่วมกับบุคคลนั้นได้หรือไม่? หรือว่าเรารู้สึกในทางตรงกันข้าม? เราลองดูที่คนนั้นและพูดกับตัวเองเบาๆ ว่า “นั่นเป็นคนที่ประหลาด!”

หรือบางทีครั้งหนึ่งเราอาจจะเคยรู้สึกใกล้ชิดกับพระเจ้ามาก แต่เวลานี้ความรู้สึกเหล่านั้นได้หายไปหมดแล้ว บางที่เราอาจจะตื่นขึ้นมาในเช้าวันหนึ่งและพบว่าความตื่นเต้นทั้งหมดที่เคยมีกับพระเจ้านั้นได้มลายหายไปสิ้น

พระบัญญัติข้อใหญ่ที่สุดในพระคัมภีร์นั้นมีได้บัญชาให้เรา*มีความรู้สึกบางอย่าง* ความรักเป็นมากกว่าเพียงแค่ความรู้สึก แต่เป็นการอุทิศตัวและเป็นการตัดสินใจเลือก ความรักที่แท้จริงถูกแสดงออกโดยการกระทำที่แสดงออกถึงความรักซึ่งมาจากหัวใจที่จริงใจ

มีคริสเตียนใหม่มากมายที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับความคิดของการรักพระเจ้าซึ่งเราไม่อาจมองเห็นได้ อันดับแรกของการเรียนรู้ที่จะรักพระเจ้านั้นก็คือการเชื่อฟังพระองค์ เมื่อเราเริ่มเชื่อฟังพระเจ้า เราก็เริ่มเห็นการเปลี่ยนแปลงในจิตใจ และเริ่มรู้สึกถึงความรักที่มีต่อพระเจ้า ความรู้สึกถึงความรักต่อพระเจ้านั้นอาจจะมาถึงอย่างรวดเร็ว หรืออาจจะมาอย่างช้าๆ ก็ได้

แต่ขอให้เราแคะระลึกไว้ว่าความรู้สึกนั้นมักจะมาแล้วก็จากไป และนั่นไม่ได้หมายความว่าความรักได้มาแล้วก็ไป เพียงเพราะว่าความรู้สึกนั้นแปรเปลี่ยนไป แม้แต่ในวันเหล่านั้นที่ความรู้สึกรักพระเจ้าได้จางหายไป เราก็ยังสามารถตัดสินใจเลือกว่า “ฉันเลือกที่จะรักพระเจ้า และจะแสดงออกถึงความรักนี้โดยการกระทำของฉัน”

ถ้าหากเราเชื่อฟังพระเจ้าเฉพาะเมื่อเรารู้สึกอยากจะทำเชื่อฟังพระองค์ เราก็กำลังมุ่งไปสู่ความล้มเหลว การเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้าจะเป็นการตัดสินใจและไม่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก

อีกประการหนึ่งคือ เมื่อเรารักใครบางคน เราก็อยากจะพูดคุยกับเขา ยิ่งเราพูดคุยกับพระเจ้าในแต่ละวันมากเท่าไร เราก็จะยิ่งรู้จักพระองค์มากขึ้น และจะมีประสบการณ์กับความรู้สึกของอารมณ์รักที่มีต่อพระองค์มากยิ่งขึ้นเท่านั้นด้วย

จ. แรงจูงใจมีส่วนอะไรในการเชื่อฟังพระเจ้า?

เมื่อเด็กเล็กๆ เริ่มต้นเรียนรู้ถึงการเชื่อฟังนั้น พวกเขาเด็กเกินกว่าที่จะเข้าใจเรื่องแรงจูงใจเล็กๆ ถูกสอนให้เชื่อฟัง แล้วก็จบแค่นั้น “ก็เพราะว่าฉันบอกให้ทำอย่างนั้น!” กฎเกณฑ์ต่างๆ ถูกวางไว้โดยผู้เป็นพ่อแม่ และพ่อแม่ก็บังคับใช้กฎเหล่านั้นเพราะว่าพวกเขาต้องการปกป้องลูกของตน

แต่เมื่อลูกๆ เติบโตขึ้นเป็นวัยรุ่น การเชื่อฟังจะขึ้นอีกระดับหนึ่ง ผู้ที่กำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่เหล่านี้จำเป็นต้องเรียนรู้ถึงเหตุผลทั้งหลายที่ลึกลงไปถึงเบื้องหลังของกฎเกณฑ์เหล่านั้น วัยรุ่นในเวลานี้ต้องเลือกและการตัดสินใจจะเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

พระเจ้าต้องการให้เราเชื่อฟังพระองค์ ด้วยกำลังที่พระองค์ได้สัญญาที่จะประทานให้แก่เรา แต่พระองค์จะไม่ทรงบังคับเราให้เชื่อฟัง เราจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกเอง แล้วมีอะไรบางอย่างที่จะช่วยให้เราสามารถตัดสินใจเลือกอย่างถูกต้อง? จะมีก็แต่แรงจูงใจของเราเอง

1. อะไรคือแรงจูงใจ?

เราได้ยินคำว่า “แรงจูงใจ” อยู่บ่อยครั้ง แต่มันหมายความว่าอะไร? ในที่นี้มีคำตอบบางอย่างที่คนอื่นได้ให้ไว้ บางทีเราอาจมีความเห็นบางอย่างเพิ่มเติมในรายการนี้ด้วย **แรงจูงใจคือ**

1. จุดประสงค์
2. เหตุผลหลักว่าทำไมเราจึงทำบางสิ่ง
3. ความปรารถนา
4. พลังหรือความคิดเห็นบางอย่างที่กระตุ้นเราให้ทำบางสิ่ง
5. ความคิดที่อยู่เบื้องหลังของการกระทำนั้นๆ

ผู้คนอาจมีแรงจูงใจที่แตกต่างกันสำหรับการกระทำทั้งหลายของพวกเขา คนหนึ่งอาจมีแรงจูงใจของ ความกลัว ความรู้สึกผิด หรือความรู้สึกว่าต้องกระทำบางอย่าง เช่น ฉันเป็นหนี้คุณ นี่เป็นเวลาที่ฉันต้องจ่ายคืน หรือการควบคุมบงการ หรือบางทีอาจเป็นแรงจูงใจในทางบวกก็ได้ เช่น ความกรุณา ความห่วงใย หน้าที่ ความรัก ความเมตตา ความประทับใจ หรือแม้แต่ความยินดีในการให้

2. อะไรคือแรงจูงใจของเราในการเชื่อฟังพระเจ้า?

แล้วอะไรที่ทำให้ท่านมีแรงจูงใจในการเชื่อฟังพระเจ้า? ความกลัวว่าจะต้องตกนรกหรือ? แรงจูงใจนี้คงจะใช้ได้เพียงชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น แท้จริงท่านจำเป็นต้องมีแรงจูงใจที่ดีกว่าแค่การกลัวว่าจะต้องตกนรก หากว่าท่านต้องการที่จะรักษาตัวอยู่ในความรักกับพระเยซู

มีอะไรที่จะนำท่านไปถึงจุดซึ่งท่านจะกล่าวได้ว่า “ฉันต้องการเชื่อฟังพระเจ้า” แรงจูงใจที่ดีที่สุดที่ควรมีสำหรับการเชื่อฟังพระเจ้านั้นก็คือ แรงจูงใจของความรัก

แต่ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าการกระทำของบางคนนั้นเป็นการกระทำที่มาจากความรัก หรือเพียงเพื่อแสวงหาผลประโยชน์? คำตอบก็คือ “แรงจูงใจของเขา” เพราะว่ากระทำซึ่งมาจากความรักย่อมมาจากแรงจูงใจที่ต้องการสำแดงความรัก

คนสองคนอาจกระทำสิ่งเดียวกัน แต่มาจากแรงจูงใจที่แตกต่างกัน การกระทำซึ่งเป็นการกระทำของความรักในกรณีหนึ่งอาจเป็นการกระทำที่มาจากความเห็นแก่ตัว ในขณะที่อีกการกระทำหนึ่งอาจมาจากความรักก็ได้ ความแตกต่างที่สำคัญนั้นอยู่ที่แรงจูงใจของบุคคลนั้น

พวกเราแต่ละคนล้วนเลือกแรงจูงใจของเราเอง บางทีในอดีตท่านอาจเคยทำบางสิ่งด้วยเหตุผลที่ไม่ถูกต้อง เวลานี้ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ท่านสามารถเริ่มต้นการเชื่อฟังพระองค์ด้วยความปรารถนาที่จะแสดงออกถึงความรักที่ท่านมีต่อพระองค์

สุภาษิต 21:2 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

ทางของคนทุกทางก็ถูกต้องในสายตาของตน แต่พระเจ้าทรงชั่งใจ

สุภาษิต 20:27 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

มโนธรรมของมนุษย์เป็นประทีปของพระเจ้า ส่องดูส่วนลึกที่สุดของเขาทั้งสิ้น

พระธรรมสองข้อนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงรู้ถึงแรงจูงใจของเราเสมอ เราอาจซ่อนแรงจูงใจของเราไว้จากคนอื่นได้ แต่ไม่อาจซ่อนไว้จากพระเจ้าได้ ความท้าทายที่เราเผชิญในวันนี้ก็คือ อะไรคือเครื่องหมายแห่งสัมพันธภาพใหม่ของเรากับพระเจ้า? ความรักจะเป็นแรงจูงใจของเราหรือไม่? การเชื่อฟังพระเจ้าจะเป็นความปรารถนาแห่งหัวใจของเราหรือไม่?

การรู้จักพระเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญสำหรับการพัฒนาความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์ ท่าทีของเราจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเชื่อฟังพระเจ้าของเราหรือไม่? นี่คือประเด็นที่เราจะเน้นในบทเรียนถัดไป

บทที่ 2

ท่าทีกับการเชื่อฟัง

เราได้อภิปรายไปแล้วว่าทำไมเราจึงควรเชื่อฟังพระเจ้า เราเห็นได้ว่าพระบัญญัติข้อใหญ่ที่สุดของพระเจ้านั้นเน้นที่ความรัก เวลานี้ให้เรามาสำรวจดูว่าท่าทีของเราส่งผลต่อพฤติกรรมของเราอย่างไรบ้าง

ประเด็นหลักของบทเรียนนี้ก็คือ หากเราอยากจะอยู่ในการเชื่อฟังพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ เราก็จำเป็นต้องมีท่าทีที่เชื่อฟังพระเจ้า แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรามีท่าทีที่เชื่อฟังพระเจ้าหรือไม่?

ให้เราดูวิธีที่เราตอบสนองต่อคนอื่นในชีวิตของเราในทุกวันนี้ เช่น การตอบสนองต่อผู้นำของเรา หรือต่อบรรดาคนที่มีสิทธิอำนาจ ถ้าเราตอบสนองต่อคนเหล่านั้นด้วยท่าทีที่ไม่เชื่อฟัง ให้เราสำรวจดูว่าท่าทีที่ไม่เชื่อฟังนี้กำลังเป็นปัญหาในความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าด้วยหรือไม่

เนื้อหาในบทเรียนนี้สามารถนำไปใช้ได้กับผู้นำทั่วไปของเรา คือไม่ว่าจะต่อพระเจ้าและต่อผู้นำในโลกนี้ แต่จุดเน้นที่สำคัญคือการเน้นที่ท่าทีของเราต่อพระบัญญัติของพระเจ้าว่าจะส่งผลต่อการเชื่อฟังของเราที่มีต่อพระบัญญัติของพระองค์อย่างไรบ้าง

ก. ตรวจสอบท่าทีที่ทำให้เกิดการไม่เชื่อฟังพระเจ้า

ท่าทีคือแนวทางของความคิด ความคิดเห็น หรือรูปแบบของการคิด

หนึ่งเหตุผลที่ว่าทำไมคนถึงเชื่อฟังพระเจ้าได้ยากนัก ก็คือ เพราะว่าพวกเขามีท่าทีที่ผิดต่อพระเจ้า เราอาจจะถามว่า “ท่าทีของฉันไปเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเชื่อฟังพระเจ้า?” เกี่ยวข้องอย่างมากเลยทีเดียว! สิ่งที่เราคิดเกี่ยวกับพระเจ้าจะส่งผลอย่างใหญ่หลวงว่าเราจะเชื่อฟังพระเจ้าได้ดีแค่ไหน

ลองตรวจสอบดูว่าท่านมีท่าทีเหล่านี้ต่อพระเจ้าบ้างหรือไม่

_____ ท่าทีวิพากษ์วิจารณ์

_____ ท่าทีขี้เกียจ

_____ ท่าทีกบฏ

_____ ท่าทีขุ่นเคืองใจ

_____ ท่าทีไม่สำนึกบุญคุณ

_____ ท่าทีดื้อดึง

คนเราจะมีการแสดงออกว่าเรามีท่าทีเหล่านี้ อาจมีหนึ่งท่าทีหรือมากกว่านั้นต่อพระเจ้า โดยที่การแสดงนั้นมักปรากฏในหลายทาง เช่น จากสิ่งที่เราพูด สิ่งที่เราทำ และปฏิกิริยาเมื่อพระเจ้าทรงบอกให้เราทำบางสิ่ง เป็นต้น

เราแสดงออกถึงท่าทีเหล่านี้เมื่อเราเผชิญกับสถานการณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระบัญญัติบางอย่างของพระเจ้า ยกตัวอย่างเช่น ถ้าหากว่าเราถูกทดลองให้ขโมย แนวทางการตอบสนองของเราจะถูกกำหนดโดยท่าทีที่เรามีต่อสถานการณ์นั้นๆ

ให้เราลองสมมุติว่า คุณแม่ได้ขอความช่วยเหลือจากผู้จัดการคนหนึ่งในร้านค้าเพื่อหาสินค้าบางอย่างในร้านแห่งหนึ่ง แต่ผู้จัดการพูดจาไม่ค่อยสุภาพกับเธอ ภายในใจของเราโกรธผู้จัดการร้านคนนั้นมากที่ปฏิบัติต่อคุณแม่แบบนั้น อีกสองสามนาทีต่อมา เราเห็นลูกพีชที่ดูน่ากินมาก แล้วความคิดหนึ่งก็ผุดขึ้นมาในหัวว่า “ฉันจะหยิบเอาผลไม้ไปสักสองสามลูก เพื่อจะแกล้งผู้จัดการที่น่ารังเกียจคนนี้”

หากเรายอมให้ท่าทีที่ขุ่นเคืองใจนี้กำหนดการตอบสนอง เราก็จะพยายามขโมยลูกพีชนั้น แต่ก็มีท่าทีในทางตรงกันข้ามและเป็นท่าทีที่เราควรจะตอบสนอง คือ การมีท่าทีของการให้อภัยต่อผู้จัดการร้านคนนั้น และรับสละความคิดที่จะขโมยลูกพีชเพื่อแกล้งมันเสีย

กษัตริย์ซาอูลกับท่าทีที่กบฏของเขา

เรื่องราวใน 1 ซามูเอล 15 ได้ให้ภาพกษัตริย์ซาอูลกับท่าทีกบฏของเขา พฤติกรรมและคำพูดของเขาได้เปิดเผยถึงท่าทีที่ไม่เชื่อฟังของเขาอย่างไรบ้าง? และพระเจ้าก็ได้สำแดงสิ่งที่พระองค์ทรงคิดเกี่ยวกับท่าทีที่ไม่เชื่อฟังเหล่านั้นอย่างชัดเจนมาก

1 ซามูเอล 15:22-23 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

และซามูเอลกล่าวว่า “พระเจ้าทรงพอพระทัยในเครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชา มากเท่ากับที่จะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์หรือ ดูเถิด ที่จะเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตวบูชาและซึ่งจะสดับฟังก็ดีกว่าไขมันของบรรดาแกะผู้ เพราะการกบฏก็เป็นเหมือนบาปแห่งการถือฤกษ์ถือยาม และความดีดั่งก็เป็นเหมือนบาปชั่วและการไหว้รูปเคารพ เพราะเหตุที่ท่านทอดทิ้งพระวณะของพระเจ้า พระองค์จึงทรงถอดท่านออกจากตำแหน่งกษัตริย์”

พระเจ้าทรงเห็นว่าท่าทีที่เป็นกบฏนั้นเลวร้ายพอๆ กับบาปของการเชื่อถือพอมดหมอผี และพระองค์ทรงมองท่าทีที่ดูดีดั่งว่าหนักหนาสาหัสพอๆ กับการนมัสการรูปเคารพ

เราอาจจะถามว่า “ฉันจะสามารถขจัดท่าทีเหล่านี้ออกไปได้อย่างไร?” คำตอบนั้นก็ชัดเจน แต่ไม่ถนัดนัก นั่นคือ เราต้องแทนที่ท่าทีที่ผิดนั้นด้วยท่าทีแห่งการเชื่อฟัง

ให้คำมั่นใน การศึกษาในกลุ่มสำหรับคริสเตียนใหม่ ในวิชาเรื่อง ท่าที่ เพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ประเด็นวิธีการจัดทำที่ผิด และวิธีการพัฒนาท่าที่ที่ถูกต้อง

ข. พัฒนาท่าที่ที่เชื่อฟังพระเจ้า

หนึ่งในส่วนที่สำคัญที่สุดของการเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังพระเจ้ายกก็คือ การพัฒนาท่าที่ที่เชื่อฟังในฟิลิปปี 2:5 ได้บอกให้เราทำตามท่าที่ที่เชื่อฟังอย่างเดียวกันกับที่พระเยซูคริสต์ทรงมี พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เชื่อฟังโดยตลอด เชื่อฟังจนกระทั่งความมรณาอันแสนทรมานบนไม้กางเขน ขณะที่อ่านหนังสือพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มใน พระคัมภีร์ใหม่นั้น เราได้เห็นแล้วว่าพระเยซูทรงตอบสนองด้วยการเชื่อฟังเสมอ ซึ่งบ่งบอกถึงท่าที่ที่เชื่อฟังของพระองค์ในวิถีทางที่ทรงอิทธิพลยิ่งนัก

ยอห์น 5:19-20 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า พระบุตรจะกระทำ สิ่งใดตามใจไม่ได้ นอกจากที่ได้เห็นพระบิดาทรงกระทำ เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทรงกระทำ สิ่งนั้นพระบุตรจึงทรงกระทำด้วย เพราะว่าพระบิดาทรงรักพระบุตร และทรงสำแดงให้พระบุตรเห็นทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ

เมื่อเรามีท่าที่ที่เชื่อฟัง ก็จะเป็นสิ่งที่ย่างมากที่เราจะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า แต่การพัฒนาท่าที่ที่เชื่อฟังอาจต้องใช้เวลา วิธีที่ทรงพลังที่สุดในการสร้างท่าที่ที่เชื่อฟังในชีวิตของท่านก็คือ การท่องจำข้อพระคัมภีร์ที่พูดถึงประเด็นเหล่านี้

ท่าที่ที่เชื่อฟังแบบไหนที่พระเยซูทรงมีในชีวิตของพระองค์? ต่อไปนี้เป็นท่าที่อย่างเดียวกันกับพระเยซู ซึ่งพระเจ้าทรงต้องการให้เราพัฒนาขึ้นในชีวิตของเราในวันนี้

1. ท่าที่ที่สำแดงความยำเกรง

ก) อะไรคือท่าที่ที่สำแดงความยำเกรง?

- 1) ความยำเกรง หมายถึง ความเคารพที่ผสมผสานกับความรัก ความเคารพของเราที่มีต่อพระเจ้านั้นจะต้องเจือด้วยความรักต่อพระองค์ 1 เปโตร 2:18
- 2) ความชื่นชม หมายถึง การที่เรารื่นรมย์ยกย่องพระเจ้า เงามองดูพระเจ้าด้วยความเคารพและถวายเกียรติแด่พระองค์

ข) เราจะพัฒนาทำที่ที่ย้ำเกรงได้อย่างไร?

- 1) เราเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังทำงานในชีวิตของเราผ่านทางผู้นำของเรา

ฮีบรู 13:17 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังและยอมอยู่ในโอวาทของหัวหน้าของท่าน จงให้เขาทำงานนี้ด้วยความชื่นใจ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ ซึ่งจะไม่เป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลายเลย เพราะว่าท่านเหล่านั้นดูแลรักษาจิตวิญญาณของท่านอยู่ เสมือนหนึ่งผู้ที่จะต้องเสนอรายงาน

- 2) เรายอมรับรู้ว่าพระเจ้ากำลังใช้ผู้นำของเราในการทำให้เราเป็นบุคคลที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็น

สุภาษิต 21:1 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

พระทัยพระราชาเป็นเหมือนธารน้ำในพระหัตถ์ของพระเจ้า พระเจ้าจะหันไปไหนๆ ตามแต่พระองค์ทรงโปรด

- 3) เรามองว่าผู้นำของเราเป็นเหมือน “พระหัตถ์ของพระเจ้า” ที่กำลังชี้นำทิศทางให้แก่เรา

2. ทำที่แบบผู้รับใช้

ก) อะไรคือทำที่แบบผู้รับใช้?

- 1) การเข้าใจว่าเราไม่ใช่เจ้านายของตัวเอง
- 2) เรายอมรับรู้ว่าในขณะที่เรากำลังทำงานให้กับเจ้านายของเรานั้นจริงๆ แล้วเรากำลังรับใช้พระเจ้าอยู่

โคโลสี 3:23 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำแก่มนุษย์

- 3) นี่หมายความว่าเรากำลังทำงานเพื่อความเห็นชอบของพระเจ้าในทุกสิ่งที่เรากระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเชื่อฟังพระเจ้าและผู้นำของเรา

ข) เราจะพัฒนาท่าทีแบบผู้รับใช้ได้อย่างไร?

- 1) เราจะยอมจำนนตนเองต่อพระเจ้าและต่อผู้นำของเราด้วยความเต็มใจและยอมเชื่อฟังพวกเขา

1 เปโตร 2:18 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

ท่านทั้งหลายที่เป็นคนรับใช้ จงเชื่อฟังนายของท่านทุกอย่าง ไม่ใช่เฉพาะนายที่เป็นคนใจดีและสุภาพเท่านั้น แต่ทั้งนายที่ร้ายด้วย

- 2) เราจะวางตนเองไว้ภายใต้การปกป้องของพระเจ้า
- 3) เราจะมองหาวิถีทางที่จะทำให้คนอื่นประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำของเรา เรารู้สึกตื่นเต้นในเรื่องนี้ และค้นพบความสุขที่แท้จริงในการกระทำสิ่งนี้
- 4) เราจะไม่พยายามทำในส่วนที่เป็นหน้าที่ของพระเจ้า เราจะไม่พยายามเอาความรับผิดชอบของพระองค์มาเป็นของตนเอง

3. ท่าทีที่สำแดงความกตัญญู (ท่าทีแห่งการขอบคุณ)

ก) อะไรคือท่าทีที่สำแดงความกตัญญู?

- 1) การเป็นผู้ที่สำนึกในบุญคุณของการมีพระเจ้าเป็นผู้นำของเรา
- 2) การเป็นผู้ที่มีความสุขและมีความประทับใจอย่างแท้จริงในสิ่งที่พระเจ้ากำลังกระทำให้เราเป็นบุคคลที่พระองค์ทรงต้องการให้เราเป็น

ข) เราจะสามารถพัฒนาท่าทีที่สำแดงความกตัญญูนี้ได้อย่างไร?

- 1) เราจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะเป็นสุขในการมีพระเจ้าเป็นจอมเจ้านายของเราและขอบพระคุณพระเจ้าในทุกๆ วันที่เราได้เป็นบุตรของพระองค์

1 เอเฟซัส 5:18 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย

- 2) แสดงความประทับใจที่แท้จริงต่อพระเจ้าทุกวัน ขอบพระคุณพระองค์ในเวลาใดก็ตามที่พระองค์ทรงใช้คนอื่นให้คำแนะนำหรือแก้ไขเรา
- 3) มอบความคาดหวังทุกอย่างของเราไว้ต่อพระเจ้า ทำรายการของสิ่งต่างๆ ที่เราคาดหวังให้พระองค์ทรงทำเพื่อเรา แล้วอธิษฐานและมอบความคาดหวังทั้งหมดเหล่านี้แด่พระเจ้า

4. ทำที่ที่สงบนิ่ง

ก) อะไรคือทำที่ที่สงบนิ่ง?

- 1) เป็นสิ่งที่เรียบง่ายมาก นั่นคือเรียนรู้ที่จะอยู่อย่างเงียบๆ เรียนรู้ที่จะสงบนิ่งในสิ่งที่เราจะพูดในสองด้านคือ (1) เราพูดมากแค่ไหน และ (2) เราพูดดังมากแค่ไหน
- 2) เรียนรู้ที่จะสงบนิ่งภายใน พยายามอยู่กับภายนอก
- 3) เรียนรู้ที่จะอยู่อย่างสงบกับพระเจ้า

1 เปโตร 3:4 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

แต่จงให้เป็นการประดับภายในจิตใจ แต่งด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อมสลาย คือด้วยจิตใจที่สงบและสุภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ประเสริฐยิ่งในสายพระเนตรพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์นี้ถูกเขียนขึ้นเพื่อภรรยาทั้งหลายในเรื่องทำที่ของเธอต่อสามีของตน อย่างไรก็ตามหลักการนี้เป็นสิ่งที่มีประโยชน์สำหรับทุกคนในการพัฒนาทำที่ที่สงบนิ่ง พระเจ้าทรงพิจารณาคุณสมบัตินี้ว่าเป็นสิ่งที่มีค่ายิ่ง

ข) เราจะพัฒนาทำที่ที่สงบนิ่งนี้ได้อย่างไร?

- 1) เราจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังพระเจ้าโดยปราศจากการเรียกร้องที่จะรู้เหตุผลทั้งหมดของพระองค์ เราจำเป็นต้องเต็มใจที่จะเชื่อฟังเพียงเพราะว่าเราถูกบอกให้ทำอย่างนั้น
- 2) ไว้วางใจพระเจ้าว่าพระองค์สามารถที่จะทำงานผ่านผู้นำของเราในสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการที่จะทำในชีวิตของเรา เราไว้วางใจในพระเจ้าว่าจะทรงทำสิ่งนี้แม้ว่าหาก

ผู้นำจะก่อความผิดพลาดและทำในสิ่งที่ผิดก็ตาม นี่เป็นวิธีที่พระเยซูได้ทรง
ตอบสนอง

1 เปโตร 2:23 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

เมื่อเขากล่าวคำหยาบคายต่อพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงกล่าวตอบ
เขาด้วยคำหยาบคายเลย เมื่อพระองค์ทรงทนทุกข์ พระองค์ไม่ได้
ทรงมาดร้าย แต่ทรงมอบเรื่องของพระองค์ไว้แก่พระเจ้าผู้ทรง
พิพากษาอย่างยุติธรรม

- 3) เราจะไม่ได้แย้งกับพระเจ้า
- 4) เราจะไม่เรียกร้องคำอธิบายเกี่ยวกับเหตุผลที่เราต้องทำบางสิ่ง ก่อนที่เราจะยอม
เชื่อฟัง

เมื่อเราสำรวจชีวิตของพระเยซู เราจะพบว่าพระองค์ทรงพัฒนาท่าทีที่เชื่อฟังเหล่านี้ในชีวิตของพระองค์
พระองค์ทรงแสดงถึงท่าทีเหล่านี้ในความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระบิดาและกับบรรดาผู้นำในโลกนี้ ยังมี
มีรายการของท่าทีที่เชื่อฟังอื่นๆ อีกมาก แต่ที่กล่าวมานี้ก็เพียงพอที่จะช่วยให้เรามีการเริ่มต้นที่ดีได้

ในขณะที่เราพัฒนาท่าทีที่เชื่อฟังสี่ประการนี้ เราจะพบว่ามันง่ายขึ้นมากที่จะเชื่อฟังพระเจ้า ในขณะที่
ท่านกำลังพัฒนาท่าทีที่เชื่อฟัง เราจะพบว่าท่านสามารถผลักดันท่าทีที่ไม่เชื่อฟังออกไปจากชีวิตของเรา
นี่เป็นกระบวนการของการแทนที่ท่าทีที่ไม่เชื่อฟังด้วยท่าทีที่เชื่อฟัง คำถามก็คืออะไรอยู่ในจิตใจของเรา?
เราต้องการที่จะเชื่อฟังพระองค์หรือไม่? หากเราต้องการที่จะเชื่อฟังพระองค์จริงๆ พระองค์ก็จะทรงช่วย
เรา

ท่าทีที่เชื่อฟังเหล่านี้ยังพูดถึงประเด็นอื่นๆ ด้วย นั่นคือเป็นการเชื่อฟังที่ชาญฉลาด ในมุมฝ่ายวิญญาณ
ที่แท้จริงนั้น การเชื่อฟังไม่ได้หมายถึงการเชื่อฟังอย่างมีเดบอด ซึ่งเป็นการเชื่อฟังโดยปราศจากการคิด
ใคร่ครวญ พระเยซูทรงเป็นผู้ที่เชื่อฟังอย่างสิ้นเชิงต่อพระเจ้าและต่อพระบัญญัติของพระองค์ พระองค์
ทรงเลือกที่จะทำสิ่งนี้ ชีวิตของพระองค์สามารถจัดได้ว่าเป็นหนึ่งในชีวิตที่มีการเชื่อฟังที่ชาญฉลาด ผู้คน
ที่มีสติปัญญาจะติดตามแบบอย่างของพระเยซู

บทที่ 3

เราควรเชื่อฟังพระบัญญัติข้อใดบ้าง?

หากเราต้องการเริ่มต้นหัวข้อการอภิปรายที่เผ็ดร้อนแล้วละก็ ลองเริ่มถามสามคำถามข้างล่างนี้ และอย่าประหลาดใจถ้าหากคริสเตียนจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้

- (1) คริสเตียนจำเป็นต้องเชื่อฟังพระบัญญัติทั้งหมดของพระเจ้าที่อยู่ในพระคัมภีร์ใหม่หรือไม่?
- (2) คริสเตียนจำเป็นต้องเชื่อฟังพระบัญญัติทั้งหมดของพระเจ้าที่อยู่ในพระคัมภีร์เดิมหรือไม่?
- (3) ถ้าหากคริสเตียนไม่จำเป็นต้องเชื่อฟังพระบัญญัติทั้งหมดของพระเจ้าที่อยู่ในพระคัมภีร์แล้ว เราจะตัดสินใจได้อย่างไรว่าพระบัญญัติข้อใดที่จะต้องเชื่อฟังและข้อใดที่ไม่จำเป็นต้องเชื่อฟัง?

คำถามข้อสุดท้ายนี้ได้ยกประเด็นบางอย่างที่สร้างความยุ่งยากขึ้นมาด้วย นั่นคือ เราจะต้องเลือกเอาว่าพระบัญญัติข้อใดที่เราต้องเชื่อฟังอย่างนั้นหรือ? ตรงไหนในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าตรัสว่าเราไม่ต้องใส่ใจกับพระบัญญัติบางข้อในพระคัมภีร์?

ถ้าหากเราเลือกฝ่ายที่ว่าเราควรเชื่อฟังพระบัญญัติทั้งหมดของพระเจ้า ก็จงลองอ่านพระบัญญัติในพระคัมภีร์เดิมในข้อต่อไปนี้ เรากำลังเชื่อฟังพระบัญญัติเหล่านี้หรือไม่? ถ้าไม่แล้วละก็ ทำไมจึงไม่เชื่อฟังล่ะ?

เลวีนิติ 11:26-27 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

สัตว์แยกกีบแต่ไม่มีกีบฝ่าไม่เคี้ยวเอื้อง เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า ผู้ใดแตะต้องสัตว์เหล่านี้จะมลทิน ในบรรดาสัตว์สี่เท้าทุกอย่างซึ่งเดินด้วยขยุ้มเท้า เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า ผู้ใดแตะต้องซากสัตว์นี้จะต้องมลทินไปถึงเวลาเย็น

(นี่รวมถึงสัตว์หลายๆ ประเภทด้วย ไม่ว่าจะเป็นแมว สุนัขหรือกระต่ายฯ)

เลวีนิติ 20:9-10 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

เพราะว่าทุกคนที่แข่งบิดาหรือมารดาของตนจะต้องมีโทษถึงตาย เขาได้แข่งบิดาหรือมารดาของเขา ที่เขาต้องตายนั้นเขาเองรับผิดชอบ “ถ้าผู้ใดร่วมประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้าน ให้ขว้างผู้ร่วมประเวณีทั้งชายและหญิงนั้นเสียให้ตาย

เฉลยธรรมบัญญัติ 23:12-13 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

ท่านทั้งหลายต้องมีที่ภายนอกค่าย เพื่อจะออกไปถึงได้ และท่านต้องมีไม้เสียมรวมไว้กับเครื่องอาวุธ และเมื่อท่านนั่งลงในที่ข้างนอกนั้น ท่านจงใช้ไม้ซุดหลุมไว้ และหันไปกลบสิ่งปฏิกูลของท่านเสีย

ก. พระบัญญัติประเภทต่างๆ ของพระเจ้า

พระคัมภีร์บรรจุไว้ด้วยพระบัญญัติประเภทต่างๆ พระบัญญัติเหล่านี้บางส่วนสามารถจัดไว้ในหมวดหมู่กว้างๆ ได้โดยง่าย แต่พระบัญญัติบางส่วนก็จัดเข้าได้มากกว่าหนึ่งหมวดหมู่ ในที่นี้พระบัญญัติถูกแบ่งออกเป็นสี่หมวดหมู่หลักๆ ดังนี้คือ

1. พระบัญญัติด้านสุขอนามัย
2. พระบัญญัติด้านการปกครองทางสังคมเพื่อชนชาติอิสราเอล
3. พระบัญญัติด้านศาสนา
4. พระบัญญัติด้านศีลธรรม

พระบัญญัติสี่กลุ่มหลักๆ เหล่านี้อาจดูค่อนข้างเรียบง่าย แต่ในความเป็นจริงแล้ว พระบัญญัติบางส่วนอาจสอดคล้องกับทั้งสองประเภท ในความเป็นจริงแล้วทุกๆ พระบัญญัติในพระคัมภีร์นั้นมีประเด็นทางศีลธรรมพ่วงติดมาด้วย มนุษย์เป็นผู้แบ่งประเภทของพระบัญญัติเหล่านี้ออกมาเป็นสี่ด้าน ไม่มีพระคัมภีร์สักข้อหนึ่งที่ได้แบ่งพระบัญญัติเหล่านี้ออกมาเป็นสี่ด้านดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเราจะสำรวจพระบัญญัติตามสี่หมวดหมู่นี้ก็แล้วกัน

1. พระบัญญัติด้านสุขอนามัย

ในหนังสืออพยพ เลวีนิติ กันดารวิถี และเฉลยธรรมบัญญัติ ซึ่งอยู่ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมนั้น เต็มไปด้วยพระบัญญัติที่แตกต่างกันมากมาย ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำรงไว้ซึ่งสุขอนามัยที่ดี เฉลยธรรมบัญญัติ 23:12-13 ที่ถูกอ้างอิงข้างบนนั้นก็เป็นตัวอย่างหนึ่ง พระบัญญัติเหล่านี้ได้ให้ข้อปฏิบัติในรายละเอียดเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลความเจ็บป่วยชนิดต่างๆ นายแพทย์ เอส ไอ แมคมิลเลน ได้เขียนหนังสือที่ยอดเยียมเล่มหนึ่งชื่อ *ไม่มีสักอย่างในโรคเหล่านี้* (*None of These Diseases Fleming H. Revell Publ. Co.*) ท่านได้อธิบายถึงความเที่ยงตรงทางการแพทย์ที่ปรากฏในพระบัญญัติที่มีอยู่ในพระคัมภีร์เดิม และพระบัญญัติเหล่านี้ยังคงตรงกับหลักการแพทย์แม้กระทั่งในปัจจุบัน

2. พระบัญญัติด้านการปกครองทางสังคมเพื่อชนชาติอิสราเอล

ส่วนใหญ่ของพระบัญญัติด้านการปกครองนี้อยู่ในหนังสืออพยพไปจนถึงพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ ซึ่งได้ถูกบัญญัติไว้แก่ชาวยิว เพื่อการจัดตั้งประมวลกฎหมายสำหรับชนชาติอิสราเอล เป็นไปได้ว่ามีชาวยิวประมาณหนึ่งถึงสามล้านคนที่ได้ออกมาจากอียิปต์ภายใต้การนำของโมเสส มวลชนที่เคยเป็นทาสเหล่านี้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งระบบการปกครองเพื่อรวบรวมชนชาติใหม่ของพวกเขาให้รวมตัวกันไว้ และเพื่อจัดเตรียมความเป็นผู้นำและการบริการทางสังคมต่างๆ ที่จำเป็นทั้งหมด ส่วนใหญ่ของพระบัญญัติเหล่านี้เกี่ยวข้องกับวิธีการในการรับมือกับข้อพิพาทต่างๆ การขายและการเช่าที่ดิน การคิดดอกเบี้ย การเอาใจใส่ต่อลูกกำพร้า เป็นต้น

3. พระบัญญัติด้านศาสนา

ส่วนใหญ่ของพระบัญญัติด้านศาสนานี้เกี่ยวข้องกับพิธีปฏิบัติทางศาสนาของชาวยิว เช่น การฝึกอบรมในการปฏิบัติหน้าที่ของพวกปุโรหิตและคนเลวี ชนิดที่แตกต่างกันของสัตว์และอาหารที่ใช้ในการถวายเครื่องบูชาต่างๆ รวมถึงวันหยุดทางศาสนา เหล่านี้ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของประเด็นหลักๆ ที่ถูกรวบรวมอยู่โดยบรรดาพระบัญญัติเหล่านี้

4. พระบัญญัติด้านศีลธรรม

บ่อยครั้งพระบัญญัติด้านศีลธรรมของพระเจ้าถูกบรรยายว่าเป็นกฎหมายที่อยู่เหนือกาลเวลา ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่างๆ พระบัญญัติสิบประการ (อพยพ 20:1-17) และพระบัญญัติข้อใหญ่สุดสองข้อในพระคัมภีร์ (ลูกา 10:27) ก็ล้วนเป็นตัวอย่างของพระบัญญัติในด้านศีลธรรมของพระเจ้า พระบัญญัติทางด้านศีลธรรมนี้สมควรที่เราจะเชื่อฟัง ไม่ว่าจะอยู่ในวัฒนธรรมใดๆ ชนชาติใดๆ ในช่วงเวลาใดๆ โดยผู้หนึ่งผู้ใดก็ตาม โดยไม่สำคัญว่าพื้นภูมิทางเศรษฐกิจหรือการศึกษาจะเป็นอย่างไร

ยากอบ 1:25 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

แต่ผู้ที่พิจารณาอยู่ในวิสุทธิบัญญัติ ซึ่งเป็นพระบัญญัติแห่งเสรีภาพ และตั้งอยู่ในพระบัญญัตินั้น มิได้เป็นผู้ฟังแล้วก็หลงลืม แต่เป็นผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตามผู้นั้นก็ จะได้รับความสุขเพราะการประพฤติปฏิบัติของตน

ดังนั้น เราจึงกลับมาที่คำถามหลักข้อนี้ที่ว่า พระบัญญัติข้อใดที่คริสเตียนถูกเรียกร้องให้เชื่อฟัง? และข้อใดที่เราไม่จำเป็นต้องเชื่อฟังในทุกวันนี้?

ข. ข้อถกเถียงในเรื่องพระบัญญัติข้อใดบ้างที่ต้องเชื่อฟังในปัจจุบัน

ข้อถกเถียงที่ว่าพระบัญญัติข้อใดที่เราต้องเชื่อฟังในปัจจุบันนั้นไม่ใช่ข้อถกเถียงที่ใหม่ แม้แต่ในสมัยของพระเยซูและในคริสตจักรสมัยพระคัมภีร์ใหม่ภายหลังจากที่พระเยซูเสด็จกลับสู่สวรรค์ ก็ยังมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ก่อนหน้านั้นเป็นเวลานาน เราก็ได้เห็นความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันเหล่านี้ การต่อสู้เริ่มตั้งแต่สมัยอาดัมและเอวาในสวนเอเดน เมื่อเอวาหลงเชื่อสิ่งที่ซาตานได้บอกเธอว่าเธอสามารถที่จะไม่ใส่ใจต่อสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสและจะกลายเป็นคนที่ดีกว่าเดิมได้จริงๆ

ปฐมกาล 3:1-5 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

ในบรรดาสัตว์ป่าที่พระเจ้าทรงสร้างนั้น งูฉลาดกว่าหมด มันถามหญิงนั้นว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสห้ามว่า ‘อย่ากินผลจากต้นไม้ใดๆ ในสวนนี้’ ” หญิงนั้นจึงตอบว่า “ผลของต้นไม้ต่างๆ ในสวนนี้เรากินได้ เว้นแต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนั้น พระเจ้าตรัสห้ามว่า ‘อย่ากินหรือถูกต้องเลย มิฉะนั้นจะตาย’ ” งูจึงพูดกับหญิงนั้นว่า “เจ้าจะไม่ตายจริงดอก เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่ว่า เจ้ากินผลไม้นั้นวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า คือสำนึกในความดีและความชั่ว”

เมื่อมองย้อนกลับไป เราสามารถเห็นว่าซาตานได้หลอกลวงเอวาให้เชื่อคำโกหก และผลลัพธ์นั้นได้เปลี่ยนทั้งโลกไปตลอดกาล หนึ่งในบทเรียนที่สำคัญที่เราจำเป็นต้องเรียนรู้จากประสบการณ์ของอาดัมและเอวา ก็คือความสำคัญของการเชื่อฟังพระเจ้า และที่จะไม่ยอมรับการหลอกลวงโดยซาตานหรือโดยคนหนึ่งคนใด

เช่นนั้นแล้วพระบัญญัติข้อใดในพระคัมภีร์ที่เราถูกเรียกร้องให้เชื่อฟังในทุกวันนี้? แม้แต่ คริสเตียนที่จริงใจก็มีความคิดเห็นที่ต่างกันอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับสิ่งที่คริสเตียนจำเป็นต้องเชื่อฟังในปัจจุบัน ในที่นี้ขอนำเสนอภาพกว้างๆ โดยสรุปจากบางส่วนของความคิดเห็นเหล่านี้

จุดยืนที่ 1.

คริสเตียนปัจจุบันจำเป็นต้องเชื่อฟังพระบัญญัติทั้งหมดในพระคัมภีร์เดิม

ความเชื่อนี้ไม่ได้รับความเชื่อถืออย่างกว้างขวาง แต่คริสเตียนบางคนได้ยึดเอาถ้อยคำที่พระเยซูตรัสว่า พระองค์มิได้มายกเลิกพระบัญญัติในพระคัมภีร์เดิม หากแต่มาทำให้สำเร็จ

มัทธิว 5:17-19 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

“อย่าคิดว่าเรามาเลิกล้างธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะ เรามีได้มาเลิกล้าง แต่มาทำให้สมบูรณ์ทุกประการ เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า トラบใดที่ฟ้าและดินดำรงอยู่ แม้อักษรหนึ่งหรือขีดๆ หนึ่งก็จะไม่สูญไปจากธรรมบัญญัติ จนกว่าสิ่งที่จะต้องเกิด ได้เกิดขึ้นแล้ว เหตุฉะนั้น ผู้ใดได้ทำให้ข้อเล็กน้อยสักข้อหนึ่งในธรรมบัญญัตินี้เบาขึ้น ทั้งสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย ผู้นั้นจะได้ชื่อว่าเป็นผู้น้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ใดที่ประพฤติและสอนตามธรรมบัญญัติ ผู้นั้นจะได้ชื่อว่าเป็นใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์

ในพระธรรมกิจการ เราเห็นผู้นำคริสเตียนในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ได้ต่อสู้ดิ้นรนกับปัญหานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคนที่ไม่ใช่ชาวยิว (ชาวต่างชาติ) ได้มาเป็นคริสเตียน ในที่สุดพวกเขาได้มาถึงข้อตกลงในสิ่งที่เป็นมาตรฐานซึ่งคนต่างชาตินี้จะไม่ถูกเรียกร้องให้ดำเนินชีวิตภายใต้กฎบัญญัติทั้งหมดในพระคัมภีร์เดิม พวกเขาได้เขียนจดหมายไปถึงคริสเตียนใหม่เหล่านี้ และบอกพวกเขาว่าพระบัญญัติข้อใดบ้างในพระคัมภีร์เดิมที่พวกเขายังจำเป็นต้องเชื่อฟัง ข้อถกเถียงทั้งหมดที่กล่าวมานี้ถูกบรรยายไว้ในกิจการบทที่ 15

กิจการ 15:28-29 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

“เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์และข้าพเจ้าทั้งหลายก็เห็นชอบที่จะไม่วางภาระบนท่านทั้งหลาย เว้นไว้แต่สิ่งเหล่านั้นที่จำเป็น คือว่าให้ท่านทั้งหลายงดการรับประทานสิ่งของซึ่งเขาได้บูชาแก่รูปเคารพ และการรับประทานเลือด และการรับประทานเนื้อสัตว์ซึ่งถูกรัดคอตาย และการล่วงประเวณี ถ้าท่านทั้งหลายงดการเหล่านี้ก็จะเป็นการดี ขอให้ท่านทั้งหลายอยู่เป็นสุขเถิด”

ความซับซ้อนที่เป็นปัญหาอีกอย่างหนึ่งของการเชื่อในจุดยืนที่ว่าคริสเตียนในปัจจุบันยังต้องเชื่อฟังพระบัญญัติในพระคัมภีร์เดิมทั้งหมดก็คือ มีพระบัญญัติไม่น้อยที่พูดถึงข้อปฏิบัติทางศาสนาที่เรียกร้องให้กระทำในพระวิหารที่เป็นการนมัสการซึ่งรวมถึงการถวายเครื่องบูชาต่างๆ นอกจากนั้นพระบัญญัติในข้ออื่นยังเรียกร้องให้เก็บเกี่ยวพืชผลในบางเดือนของปี ซึ่งไม่อาจเชื่อฟังได้จริงในส่วนอื่นๆ ของโลกที่ซึ่งฤดูไถหว่านนั้นแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

การเปลี่ยนแปลงของจุดยืนนี้ก็คือว่า คริสเตียนถูกเรียกร้องให้เชื่อฟังบางส่วนของพระบัญญัติในพระคัมภีร์เดิมเท่านั้น ไม่ใช่ทั้งหมด และข้อสรุปนี้ได้ผลักดันให้เราเข้าสู่สถานะที่ยากลำบากที่ต้องตัดสินใจว่าพระบัญญัติข้อใดที่ต้องเชื่อฟังและข้อใดที่ไม่ต้องเชื่อฟัง

จุดยืนที่ 2

คริสเตียนจำเป็นต้องเชื่อฟัง

พระบัญญัติของพระเจ้าในพระคัมภีร์ใหม่

อีกความคิดเห็นหนึ่งที่ถือกันโดยคริสเตียนส่วนหนึ่งก็คือว่า คริสเตียนถูกเรียกร้องให้เชื่อฟังเฉพาะบรรดาพระบัญญัติเหล่านั้นในพระคัมภีร์ใหม่เท่านั้น พวกเขาถือว่าพระบัญญัติในพระคัมภีร์เดิมนั้นไม่ใช่สิ่งจำเป็นสำหรับคริสเตียนในยุคปัจจุบัน เพราะว่าเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมาและตายบนไม้กางเขนเพื่อความบาปของเราแล้ว พระองค์ก็ได้ทำให้พระบัญญัติในพระคัมภีร์เดิมนั้นสำเร็จสมบูรณ์ และจากนั้นไปคริสเตียนอยู่ใต้พันธสัญญาใหม่

ใน 1 ยอห์น 5:3 ได้บันทึกว่า “เพราะนี่แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เราทั้งหลายประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นภาระ” (ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม) ในพระคัมภีร์ใหม่ พระเจ้าได้ประทานพระบัญญัติมากมายแก่พวกเรา ซึ่งอธิบายถึงสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้เรากระทำ และสิ่งที่ห้ามไม่ให้เรากระทำ ดู มัทธิว 5-7 มาระโก 12:30-31, ยอห์น 13:34, โรม 12:1-2, และเอเฟซัส 6:1-3 เป็นต้น

จุดยืนที่ 3

จุดเริ่มต้นสำหรับคริสเตียนใหม่

เราจำเป็นต้องระวังให้มากที่จะไม่ตกลงไปในการโต้เถียงเกี่ยวกับเรื่องพระบัญญัติต่างๆ จนพลาดประเด็นที่ใหญ่กว่าในเรื่องนี้ ถ้าหากเราสนใจจริงๆ ในการพัฒนาความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเยซูแล้วละก็ จงให้ลำดับความสำคัญของเราจดจ่ออยู่ที่พระเยซู นี่คือนิยามที่พระธรรมฮีบรู 12:2 ได้บอกเราให้กระทำ “ขอให้เราจ้องอยู่ที่พระเยซู ซึ่งเป็นผู้นำความเชื่อของเรา”

พระเยซูไม่ได้กำลังมองหาแค่ผู้รักษารวมบัญญัติ แต่พระองค์กำลังมองหาบรรดาคนเหล่านั้นผู้ซึ่งต้องการที่จะเชื่อฟังพระองค์ เพราะว่าพวกเขา รักพระองค์

การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นหนึ่งในหนทางของการแสดงให้พระเจ้าเห็นว่าเรา รักพระองค์

เมื่อคนสองคนแต่งงานกัน พวกเขาหวังว่าจะรักซึ่งกันและกัน ไม่มีคู่สมรสใดที่ใช้เวลาในช่วงฮันนีมูนในการเขียนรายการที่มีรายละเอียดของกฎเกณฑ์ที่ทั้งปวงที่พวกเขาจำเป็นต้องเชื่อฟังในยามที่พวกเขาได้แต่งงานกันแล้ว?

แต่ถ้าหากว่าเรารักสามีหรือภรรยาของเราอย่างแท้จริงแล้ว เราก็จะเลือกที่จะวางขอบเขตจำกัดทั้งหลายในชีวิตของเราเองอันเป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีเพื่อกันและกัน

ค. จงเชื่อฟังหลักการที่อยู่เบื้องหลังพระบัญญัติของพระเจ้า

มีอีกวิธีหนึ่งในการผ่านประเด็นข้อถกเถียงที่ใหญ่โตที่พระบัญญัติข้อใดในพระคัมภีร์ที่ต้องเชื่อฟัง นั่นคือ ให้เราหันไปค้นหาเพื่อความรักที่แท้จริง เพราะว่าถ้าหากว่าเรารักใคร่บางคนจริงๆ แล้ว เราก็คงต้องการที่จะทำให้บุคคลนั้นพึงพอใจและต้องการที่จะเข้าใจบุคคลนั้น รวมถึงหลีกเลี่ยงบรรดาสิ่งที่จะทำให้คนๆ นั้นต้องเจ็บปวด หรือทำให้ความสัมพันธ์ที่เรามีต่อบุคคลนั้นต้องเสียหายไป

เราอาจเลือกที่จะมองดูที่พระบัญญัติทุกข้อในพระคัมภีร์ และถามว่า

- พระบัญญัติข้อนี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับเรื่องของพระเจ้า?
- ทำไมพระเจ้าจึงประทานพระบัญญัตินี้แก่คนของพระองค์?
- พระเจ้าต้องการที่จะสอนอะไรให้คนของพระองค์เกี่ยวกับพระบัญญัตินี้?
- อะไรคือบทเรียนหรือหลักการของพระบัญญัตินี้ ที่เราจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าในปัจจุบัน?

พระบัญญัติในพระคัมภีร์เดิมถูกเขียนขึ้นเพื่อชนชาติอิสราเอลหรือเพื่อชาวยิว พระบัญญัติมากกว่า 600 ข้อมีไว้เพื่อนำทิศทางพวกเขาไปสู่การจัดตั้งระบบการปกครอง ระเบียบปฏิบัติในด้านสุขอนามัย และระเบียบพิธีในทางศาสนา พระเจ้าได้ประทานพระบัญญัติเหล่านี้เพื่อช่วยชาวยิวในด้านกิจวัตรประจำวันของพวกเขา และในด้านความสัมพันธ์ต่างๆ เพื่อการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรมและมีเกียรติ

หลักการทั้งหลายที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังพระบัญญัติแต่ละข้อทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่นั้นสามารถสอนบทเรียนแก่เรา ซึ่งเราสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ที่เราเผชิญอยู่ในการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา

คำสอนของพระเยซูคริสต์

ในคำเทศนาบนภูเขาของพระเยซูที่ปรากฏในมัทธิวกบที่ 5-7 นั้น พระเยซูได้ทรงให้หลายตัวอย่างเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติที่คนยิวในสมัยของพระองค์ได้ทำผิดพลาดในด้านการทำตามธรรมเนียมบัญญัติของพระคัมภีร์เดิม หลังจากนั้นพระเยซูได้ทรงอธิบายถึงวิถีทางที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราเข้าใจธรรมเนียมบัญญัติของพระองค์ คำอธิบายของพระเยซูได้แสดงให้เห็นว่า หลักการที่อยู่เบื้องหลังธรรมเนียมบัญญัติแต่ละข้อนั้นมีการนำมาใช้ที่กว้างกว่าคำสั่งที่เฉพาะเจาะจงของมันอยู่ไม่น้อย

มัทธิว 5:21-22 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

“ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้แก่คนโบราณว่า *อย่าฆ่าคน* ถ้าผู้ใดฆ่าคน ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ เราบอกท่านทั้งหลายว่าผู้ใดโกรธพี่น้องของตน ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ ถ้าผู้ใดจะพูดกับพี่น้องว่า ‘อ้ายโง่’ ผู้นั้นต้องถูกนำไปที่ศาลสูงให้พิพากษาลงโทษและผู้ใดจะพูดว่า ‘อ้ายบ้า’ ผู้นั้นจะมีโทษถึงไฟนรก

ตลอดทั้งบทนี้ พระเยซูได้ทรงดำเนินไปที่ละข้อ และขยายการนำมาใช้ของพระบัญญัติเหล่านั้นโดยการพูดถึงหลักการที่อยู่เบื้องหลังพระบัญญัติข้อนั้นๆ ดังเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

การเลี้ยงวิ้วกับการจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้รับใช้พระเจ้า

อาจารย์เปาโลได้ให้คำแนะนำแก่ทิโมธีและคริสตจักรที่ท่านกำลังดูแลอยู่ และอธิบายว่า ศิษยาภิบาลควรจะได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม ในการให้เหตุผลในประเด็นนี้ อาจารย์เปาโลได้อ้างอิงถึงพระบัญญัติข้อหนึ่งในพระคัมภีร์เดิม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูฝูงวิ้ว รวมทั้งยังอ้างอิงถึงคำตรัสของพระเยซูคริสต์ที่เกี่ยวข้องกับค่าจ้างของคนงาน

1 ทิโมธี 5:17-18 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

จงถือว่าผู้ปกครองที่ปกครองดีนั้นสมควรได้รับเกียรติสองเท่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองที่เทศนาและสั่งสอน เพราะพระคัมภีร์กล่าวว่าอย่าเอาตะกร้อครอบปากวิ้ว เมื่อมันกำลังนวดข้าวอยู่¹ และคนงานสมควรจะได้รับค่าจ้างของตน²

(อ้างอิงมาจาก 1 = เฉลยธรรมบัญญัติ 25:4, และ 2 = ลูกา 10:7)

ทั้งพระเยซูและอาจารย์เปาโลต่างได้แสดงโดยตัวอย่างว่า ทั้งพระบัญญัติในพระคัมภีร์เดิมและในพระคัมภีร์ใหม่ต่างก็ได้มีคุณค่าสำหรับเราในปัจจุบัน เพราะว่าหลักการต่างๆ ที่อยู่เบื้องหลังพระบัญญัติของพระเจ้าแต่ละข้อนั้น เป็นสิ่งตรงกับประเด็นทั้งหลายที่เราเผชิญเป็นปกติ

ระดับความเร็วที่จำกัด

พระคัมภีร์ไม่ได้ให้บทบัญญัติที่เจาะจงที่บอกเราว่าต้องทำอะไรบ้างในทุกๆ สถานการณ์ที่เราเผชิญ ยกตัวอย่างเช่น พระคัมภีร์ไม่ได้มีพระบัญญัติที่กล่าวว่า “ห้ามขับรถเกินกว่าระดับความเร็วที่จำกัดไว้” หรือ “อย่าเสพยาหรือนิน” แต่พระคัมภีร์ได้ให้หลักการแก่เรา ซึ่งเราสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับแต่ละสถานการณ์ที่กล่าวมานี้

พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ในโรม 13:1-2 ว่าเรา “ต้องเชื่อฟังผู้นำของแผ่นดิน” บรรดาผู้นำในประเทศของเราได้กำหนดกฎหมายที่ให้ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับระดับความเร็วของรถยนต์ไว้ ด้วยเหตุนี้เราจึงมีความรับผิดชอบที่ต้องเชื่อฟังกฎหมายที่จำกัดระดับความเร็วของรถยนต์เหล่านี้ เพราะเหตุว่ามีหลักการที่กล่าวไว้ในโรม 13:1-2

ชีวิตที่ถวายเกียรติ

พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 6:19-20 (ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม) ว่าร่างกายของท่านเป็น “วิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน เหตุฉะนั้นท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด” ถ้าหากว่าท่านจะเชื่อฟังหลักการนี้ของพระเจ้า ท่านต้องไม่ทำลายร่างกายของท่านด้วยการใช้ยาเสพติด นอกจากนั้นการใช้ยาเสพติดยังขัดต่อกฎหมายของประเทศด้วย และด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิ่งที่ผิดด้วยเช่นกัน

พระคัมภีร์ข้อนี้ใน 1 โครินธ์ยังพูดถึงหลักการของการให้เกียรติชีวิต ซึ่งให้เหตุผลที่ชัดเจนในการไม่ให้ฆ่าตัวตายอีกด้วย นอกจากนั้นหลักการนี้ยังพูดถึงการไม่ทำแท้งด้วยเช่นกัน

เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่เราศึกษาพระคัมภีร์เพื่อค้นหาหลักการของพระเจ้าสำหรับการดำเนินชีวิต ขณะที่เราเริ่มต้นในการจัดรูปแบบพฤติกรรมของเราตามหลักการเหล่านี้ เราก็จะสามารถแสดงให้เห็นว่าเรารักพระองค์ คู่มือทิว 23:23

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยให้เราเข้าใจหลักการเบื้องหลังพระบัญญัติทั้งหลายของพระเจ้า พระองค์จะช่วยเราให้เห็นถึงวิธีการในการประยุกต์หลักการเหล่านี้มาใช้กับทุกสถานการณ์ที่เราเผชิญ เมื่อเราเผชิญกับปัญหาในชีวิต จงถามตนเองว่า “มีข้อใดในพระคัมภีร์ที่ให้แนวทางเกี่ยวกับวิธีการในการตอบสนองด้วยวิถีทางที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย?”

ง. อะไรคือ “น้ำพระทัยของพระเจ้า”?

เราได้มองดูในประเด็นที่ว่าเราจะสามารถแสดงให้เห็นว่าเรารักพระองค์โดยการเชื่อฟังพระบัญญัติและหลักการต่างๆ ที่อยู่เบื้องหลังพระบัญญัติของพระองค์ได้อย่างไร อีกวิธีการหนึ่งที่เราสามารถแสดงให้เห็นว่าเรารักพระองค์ก็คือ การยอมมอบสิทธิส่วนบุคคลของเราแก่พระองค์ เราสามารถค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้จาก การศึกษาในกลุ่มสำหรับคริสเตียนใหม่ ในวิชา ความโกรธและสิทธิส่วนบุคคล

คราวนี้ให้เรามาดูอีกวิธีหนึ่งที่เราสามารถแสดงให้เห็นว่าเรารักพระองค์ วิธีนั้นก็คือ การยอมทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำ หลายครั้งประเด็นนี้ถูกอ้างถึงว่าเป็น “การทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า” ซึ่งก็หมายถึง การทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำ เมื่อพระองค์ทรงทำให้น้ำพระทัยนั้นชัดเจนต่อเรา

ให้เรามาดูบางสิ่งที่แตกต่างกันซึ่งพระเจ้าทรงต้องการให้เราเริ่มต้นทำในวันนี้ เดียวนี้!

พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับชีวิตของเรา และเป็นแผนการที่ดี นั่นคือ

1. มาเป็นคริสเตียน
โรม 10:9-10
2 เปโตร 3:9
2. หยุดทำบาป
1 เปโตร 2:11
1 เธสะโลนิกา 5:22
3. เริ่มต้นทำสิ่งที่ถูกต้อง
โรม 12:1, 2, 9
4. ใช้เวลาเพื่อรับใช้ในงานคริสเตียน
มัทธิว 6:19-21
5. ตอบสนองต่อปัญหา และการทดลองในวิถีทางที่ของพระเจ้า
ยากอบ 1:2-4
6. เรียนรู้ที่จะตอบสนองเหมือนอย่างที่เราพระเจ้าทรงตอบสนอง
โรม 8:29
7. เรียนรู้ที่จะเป็นคนที่ไวต่อความต้องการของคนอื่น
1 โครินธ์ 13:4-8
8. แบ่งปันกับคนอื่นถึงสิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงกระทำเพื่อท่าน
1 เปโตร 3:15

ท่านสามารถเริ่มต้นทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้ในเวลานี้ นี่คือการกระทำที่พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านกระทำ ท่านไม่จำเป็นต้องรอจนกว่าจะได้รับหมายสำคัญพิเศษจากสวรรค์ ก่อนที่ท่านจะเริ่มต้นทำสิ่งเหล่านี้

แต่ยังมีการตัดสินใจอื่นๆ อีกที่ท่านจะเผชิญในชีวิตของท่าน ซึ่งท่านต้องได้รับการยืนยันอย่างหนักแน่นว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านกระทำ ในกรณีเหล่านั้นท่านสามารถแสวงหาทิศทางของพระเจ้าผ่านการอ่านพระคัมภีร์ การอธิษฐาน และการแสวงหาคำแนะนำจากคนของพระเจ้า

ความมั่นใจส่วนตัวของข้าพเจ้าที่มาจากพระเจ้า

ความมั่นใจส่วนตัวนั้นเป็นขอบเขตส่วนบุคคลที่มาจากพระเจ้าเพื่อช่วยและปกป้องเรา เป็นความเชื่อมั่นอันลึกซึ้ง หลายครั้งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงจัดการกับผู้คนในสิ่งที่เจาะจงบางอย่างซึ่งพระองค์ไม่ต้องการให้พวกเขากระทำ ยกตัวอย่างเช่น บางคนมีความเชื่อมั่นส่วนตัวเกี่ยวกับการดื่มเหล้าองุ่น การดูภาพยนตร์ การแต่งตัว หรือวิธีการใช้เงินของพวกเขา ความเชื่อมั่นส่วนตัวอันลึกซึ้งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญของน้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับบุคคลนั้น

พูดอีกแง่หนึ่งก็คือ “เป็นพระบัญญัติส่วนบุคคล” หรือ “ขอบเขตส่วนบุคคล” ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่เรา ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องเป็นพระบัญญัติในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าได้ประทานแก่คนทั้งโลกให้เชื่อฟัง เราสามารถแน่ใจได้ว่าความมั่นใจส่วนบุคคลทั้งหมดที่มาจากพระเจ้าเพื่อเรานั้นจะต้องเป็นขอบเขตซึ่งเข้มงวดยิ่งกว่าขอบเขตแห่งธรรมบัญญัติที่ได้ถูกกล่าวไว้ในพระคัมภีร์

พระเจ้าจะไม่ประทานความมั่นใจส่วนบุคคลแก่เราในลักษณะที่ว่า มันไม่เป็นไรที่จะมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส เพียงเพราะว่าเรารักคนนั้นจริงๆ เพราะว่ามันเป็นการขัดแย้งโดยตรงกับสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสไว้แล้วในพระคัมภีร์

ความเชื่อมั่นส่วนตัวอันลึกซึ้งที่มาจากเจ้านั้น เราจำเป็นต้องสำรวจเช่นเดียวกับที่เราสำรวจในแต่ละพระบัญญัติของพระเจ้า นั่นคือ อะไรคือหลักการเบื้องหลังความมั่นใจนี้ซึ่งช่วยให้เราเข้าใจพระเจ้า และทำไมพระองค์จึงทรงต้องการให้เราตอบสนองด้วยวิธีนี้?

ความมั่นใจส่วนบุคคลคือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงนำบุคคลหนึ่งให้กระทำ เราไม่ได้พูดถึงความสนใจส่วนตัวที่คนๆ หนึ่งได้ตัดสินใจเลือกเอง

ความสนใจส่วนตัว

อีกประเภทหนึ่งของการตัดสินใจทั้งหลายนั้นจะรวมถึงทางเลือกส่วนตัว ซึ่งผู้คนได้ตัดสินใจตามรูปแบบการใช้ชีวิตของตน ยกตัวอย่างเช่น บางคนไม่ชอบสวมเสื้อผ้าสีน้ำตาล ดังนั้น ทางเลือกของเขาคือเลือกสวมใส่เสื้อผ้าสีอื่น ซึ่งนั่นก็ไม่ใช่ไร แต่เป็นทางเลือกส่วนตัว ไม่ใช่ความมั่นใจที่พระเจ้าได้ก่อขึ้นมาในคนนั้น

บางคนเลือกที่จะไม่กินอาหารบางอย่าง อาจเป็นเพราะหมอบอกให้งดอาหารเหล่านั้นเพื่อประโยชน์ทางสุขภาพ ในการวางขอบเขตส่วนบุคคลในชีวิตของเราเพื่อทำตามคำแนะนำของหมอนั้นย่อมเป็นการตอบสนองที่ฉลาดแน่นอน แต่นั่นก็ไม่จำเป็นต้องเป็นความมั่นใจส่วนตัวที่มาจากพระเจ้าเช่นกัน

ความมั่นใจส่วนตัวของคนอื่น ๆ

เราจำเป็นต้องเคารพในความมั่นใจส่วนตัวของคนอื่น ๆ ด้วย

โรม 14:20-22 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

อย่าทำลายงานของพระเจ้าเพราะเห็นแก่อาหารเลย อาหารทุกอย่างปราศจากมลทินก็จริง แต่ผู้ใดที่กินอาหารซึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นทำผิด ก็มีความผิดด้วย เป็นการดีที่จะไม่กินเนื้อสัตว์หรือเหล้าองุ่นหรือทำสิ่งใด ๆ ที่จะเป็เหตุให้พี่น้องสะดุด ความเชื่อที่ท่านมีต่อพระเจ้านั้น จงยึดไว้ให้มั่น ผู้ใดไม่มีเหตุที่จะติเตียนตัวเองในสิ่งที่ตนเห็นชอบแล้วนั้น ก็เป็นสุข

ในขณะที่เดียวกันเราก็ยังต้องระวังอย่างยิ่งยวดว่าเราจะไม่ยึดเยียดความมั่นใจส่วนตัวของเราให้กับคนอื่น เพียงเพราะว่าพระเจ้าทรงต้องการให้ท่านมีความมั่นใจส่วนตัวในเรื่องหนึ่ง มิได้หมายความว่าคนอื่นต้องทำตามความมั่นใจนี้ของท่านด้วย

ประเด็นที่สำคัญก็คือ เรายรักพระเจ้ามากเสียจนเราต้องการที่จะเชื่อฟังพระองค์ในทุกๆ ด้านของชีวิตหรือไม่? มาตรฐานส่วนตัวที่เราตั้งไว้เพื่อตนเองอาจช่วยให้เรายกระดับคุณภาพพฤติกรรมของเราหรือการเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์มากขึ้นทุกๆ วัน

ให้อ่าน 1 เปโตร 2:16 และสังเกตดูว่าน้ำพระทัยของพระเจ้านั้นเกี่ยวข้องกับพระบัญญัติของพระองค์อย่างไรบ้าง

เราได้เผชิญกับการตัดสินใจทั้งใหญ่และเล็กในชีวิตของเรา พระเจ้าทรงต้องการให้เราเห็นความสำคัญของการมองดูที่พระองค์สำหรับการทรงนำ พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับชีวิตของเรา และ

เป็นแผนการที่ดี ไม่ว่าจะเป็นการเลือกอาชีพ หรือการตัดสินใจว่าจะแต่งงานหรืออยู่เป็นโสด พระเจ้าก็ทรงมีแผนการสำหรับท่าน

เยเรมีย์ 29:11 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

พระเจ้าตรัสว่า เพราะเราารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกข์ภาพ เพื่อจะให้นาคตและความหวังใจแก่เจ้า

เอเฟซัส 2:10 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์เพื่อให้ประกอบกรดี ซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เรากระทำ

เราอาจไม่ยอมรับรู้ถึงแผนการของพระเจ้า หรือบางทีเราก็สามารถอธิบายได้ว่า “พระเจ้าข้า ลูกต้องการทำสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้ลูกกระทำ โปรดช่วยให้ลูกเห็นถึงสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้ลูกทำด้วยเถิด” พระเยซูได้ทรงแสดงถึงการผูกพันตัวของพระองค์ในการทำตามแผนการของพระเจ้าที่มีสำหรับชีวิตของพระองค์

ยอห์น 5:19-20 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า พระบุตรจะกระทำสิ่งใดตามใจไม่ได้ นอกจากที่ได้เห็นพระบิดาทรงกระทำ เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทรงกระทำ สิ่งนั้นพระบุตรจึงทรงกระทำด้วย 20 เพราะว่าพระบิดาทรงรักพระบุตรและทรงสำแดงให้พระบุตรเห็นทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ

ให้เราทำตามแบบอย่างของพระเยซู และตั้งใจทำสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำในทุกๆ วัน

บทที่ 4

ผลดีจากการเชื่อฟังพระเจ้า

จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเราเชื่อฟังพระเจ้า? หลายครั้งเรามีได้ตระหนักถึงผลลัพธ์อันทรงพลังจากการเชื่อฟังของเรา และการที่มันจะส่งผลกระทบต่อคนอื่นๆ

เมื่อโมเสสได้นำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์ และเตรียมพวกเขาเพื่อเข้าสู่แผ่นดินแห่งพันธสัญญา นั่นคือโมเสสได้ให้ข่าวสารที่ชัดเจนจากพระเจ้าแก่พวกเขา

เฉลยธรรมบัญญัติ 11:26-28 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

“ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้าได้นำคำอวยพรและคำสาปแช่งมาไว้ตรงหน้าท่านทั้งหลาย ถ้าท่านกระทำตามพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ ท่านก็จะเป็นไปตามพรนั้น ถ้าท่านไม่กระทำตามพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน แต่หันเหไปเสียจากทางซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ไปติดตามพระอื่นซึ่งท่านไม่รู้จัก ท่านก็จะเป็นไปตามคำสาปแช่งนั้น

พระเจ้าตรัสอย่างชัดเจนว่าถ้าชนชาติอิสราเอลเชื่อฟังพระองค์ พวกเขาาก็จะได้รับพระพรในชีวิต และนี่ก็เป็นความจริงอย่างเดียวกันสำหรับพวกเราในทุกวันนี้ด้วย นั่นคือถ้าเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า เรา จะเห็นพระพรของพระองค์ในชีวิตของเรา

การเชื่อฟังพระเจ้ามิได้ทำให้เราได้มาซึ่งความรอด หรือไม่ได้เป็นตัวผ่านเข้าสวรรค์เพราะ ว่าความรอด เป็นของขวัญอันประเสริฐจากพระเจ้า การเชื่อฟังแสดงให้เห็นว่าเราต้องการที่จะดำเนินชีวิตใน ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระองค์ และยังคงแสดงถึงความรักที่เรามีต่อพระเจ้าด้วย เราทุกคนล้วนต้องการ ขอบเขตของพระเจ้าเพื่อปกป้องเราจากสิ่งที่ทำลายล้างซึ่งสามารถทำลายชีวิตของเรา

อีกวิธีหนึ่งที่จะใช้เพื่อสำรวจดูผลของการเชื่อฟังนั้น คือการตอบคำถามเหล่านี้

การเชื่อฟังพระเจ้าส่งผลต่อความสัมพันธ์ของเรากับผู้คนเหล่านี้ได้อย่างไร?

1. พระเจ้า
2. ตัวเอง

3. พ่อแม่และครอบครัวของเรา
4. ลูกๆ ของเรา
5. เพื่อนๆ ของเรา
6. เพื่อนร่วมงานของเรา
7. คนอื่นๆ ซึ่งรวมถึงผู้คนที่เราไม่รู้จัก

การที่ท่านเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้าอย่างไรนั้น จะไม่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ของท่านกับพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อความสัมพันธ์ที่ท่านมีกับผู้คนที่อยู่ล้อมรอบท่านด้วย

โยเซฟเผชิญกับการตัดสินใจที่ยากลำบาก

ในขณะที่เป็นเด็กหนุ่ม โยเซฟได้ถูกขายโดยพวกพี่ชาย และสิ้นสุดลงที่การเป็นทาสอยู่ในอียิปต์ ณ บ้านของโปทิฟาร์ แต่ไม่นานนักเราก็ได้เห็นผลจากการเชื่อฟังพระเจ้าของเขา

ปฐมกาล 39:2-4 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ โยเซฟจึงเจริญรวดเร็ว เขาอยู่ในบ้านคนอียิปต์นายของเขา นายก็เห็นว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ และพระเจ้าทรงโปรดให้การทำงานทุกอย่างที่กระทำเจริญขึ้นมากในมือของโยเซฟ โยเซฟรับใช้ถูกใจนาย นายก็ตั้งให้เป็นผู้ดูแลการงานในบ้าน และมอบทรัพย์สิ่งของทั้งปวงไว้ในความดูแลของโยเซฟทั้งสิ้น

หลังจากนั้นระยะหนึ่ง ภรรยาของโปทิฟาร์ก็พยายามที่จะช่วยวนโยเซฟ โยเซฟต้องเผชิญกับการตัดสินใจที่ยากลำบาก นั่นคือหากเขาตัดสินใจเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้า เขาอาจทำให้ภรรยาของโปทิฟาร์ไม่พอใจ

ปฐมกาล 39:6-9 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

โยเซฟนั้นเป็นคนสวยหน้าตาคมคาย อยู่มาภายหลังภรรยาของนายมองดูโยเซฟด้วยความปรารถนา และชวนว่า “มานอนกับฉันเถิด” แต่โยเซฟไม่ยอม ข้าพเจ้าจะทำความผิดใหญ่หลวงนี้อันเป็นบาปต่อพระเจ้าอย่างไรได้”

โยเซฟได้เลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้า และไม่นานนักก็ต้องเผชิญกับปัญหาใหญ่ ภรรยาของโปทิฟาร์ได้กล่าวหาว่าโยเซฟพยายามทำการข่มขืนเธอ แล้วโยเซฟก็ต้องถูกจับเข้าคุก

อาจมีบางเวลาที่เราต้องเผชิญกับปัญหาใหญ่ๆ เพราะการเชื่อฟังพระเจ้า แต่อย่าลืมว่า พระเจ้าทรงสถิตกับโยเซฟในแต่ละสถานการณ์ เช่นเดียวกันพระเจ้าก็จะทรงช่วยเราในการเผชิญกับทุกๆ ปัญหาที่เข้ามาในชีวิตของเรา อันเป็นผลจากการเชื่อฟังของเราด้วย

ซัดรัก เมซาค และเอเบตเนโก

ในพระธรรมดาเนียลบทที่สาม เราพบเรื่องราวของชายหนุ่มสามคนผู้ซึ่งถูกผลักเข้าสู่สถานการณ์ที่ยากลำบากเพราะพวกเขาตัดสินใจเลือกทำสิ่งที่ถูกต้องและเชื่อฟังพระเจ้า พวกเขาได้รับคำบัญชาให้ก้มกราบและนมัสการรูปเคารพของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ที่สร้างขึ้นใหม่

เมื่อพวกเขาปฏิเสธที่จะสวดอธิษฐานต่อรูปเคารพนี้ พวกเขาถูกนำมาต่อหน้ากษัตริย์ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ให้พวกเขาตัดสินใจอีกครั้งว่าจะกราบและนมัสการรูปเคารพนี้ หรือจะถูกโยนลงไปในเตาไฟ พระเจ้าได้ทรงช่วยซัดรัก เมซาค และเอเบตเนโก อย่างอัศจรรย์จากความตายในไฟ และพวกเขาได้ออกมาจากเตาไฟนั้นโดยที่ยังมีชีวิตอยู่และไม่เป็นอะไรเลยแม้แต่นิดเดียว กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์และทั้งชนชาตินั้นได้รับผลกระทบอย่างมากจากการเชื่อฟังของพวกเขา

สถานการณ์ส่วนใหญ่ที่เราเผชิญเป็นประจำนั้นอาจไม่ได้เป็นสิ่งที่โหดเหี้ยมมากเท่ากับสิ่งที่เกิดขึ้นกับชายหนุ่มทั้งสามในเหตุการณ์นี้ อย่างไรก็ตามไม่ว่าปัญหาจะเล็กน้อยหรือใหญ่โต การตัดสินใจเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้าของเรานั้นจะส่งผลกระทบที่สำคัญทั้งต่อตัวท่านและต่อผู้คนที่อยู่ล้อมรอบชีวิตเราเสมอ

การเชื่อฟังของไบรอัน

ไบรอันติดยาเสพติดและได้ขโมยทรัพย์สินของผู้อื่นไปซื้อขาย หลังจากที่เขาได้เข้ามาในศูนย์พักพิงของทีนชาลล์เลนจ์และได้ละทิ้งวิถีชีวิตเก่าของเขา ไม่นานเขาก็ได้เรียนรู้ถึงความหมายของการมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเยซู หลายเดือนถัดมาขณะที่เขากำลังอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์อยู่ เขารู้สึกเหมือนพระเจ้ากำลังตรัสกับจิตใจของเขาว่าให้เอาเงินที่ได้จากการขโมยจากธนาคารแห่งหนึ่งคืนกลับไปให้ธนาคารแห่งนั้น

หลังจากที่เขาเรียนจบหลักสูตรจากศูนย์ทีนชาลล์เลนจ์และได้งานทำแล้ว เขาเริ่มสะสมเงินเพื่อจะคืนให้ธนาคาร ที่แรกเขาคิดที่จะให้ใส่เงินสดนั้นลงในซองเงินฝากของธนาคาร และส่งไปให้ธนาคารแห่งนั้นพร้อมกับบันทึกข้อความโดยไม่ลงลายมือชื่อ แต่ภายในจิตใจของเขา เขารู้สึกว่าพระเจ้าทรงทำให้เขาสำนึกว่าเขาไม่ควรใช้กลยุทธ์นี้

ในที่สุดไบรอันได้เก็บเงินสะสมนั้นไว้ และโทรศัพท์ไปหาประธานธนาคารเพื่อทำการนัดหมายเพื่อส่งมอบเงินจำนวนนั้นคืนแก่ธนาคาร เลขานุการได้ทำการนัดหมายให้เขา แต่ภายหลังทางธนาคารได้

โทรศัพท์กลับมาแจ้งว่าธนาคารจำเป็นต้องโทรรายงานตำรวจถึงแผนการที่เขากำลังจะทำนั้น สิ่งนี้ทำให้ไบรอันตกอยู่ในจุดที่ยากลำบาก เพราะว่าตัวเขากำลังอยู่ในระหว่างการรอลงอาญาในคดีอื่น ถ้าหากตำรวจติดตามผลเกี่ยวกับการกระทำต่างๆ ของเขา เขาคงต้องจบลงด้วยการถูกจับขังคุก เพราะเหตุแห่งการเชื่อฟังพระเจ้า

ในวันที่เขาไปพบประธานธนาคารเพื่อคืนเงินนั้น เขาได้เผชิญกับสิ่งที่ไม่คาดคิดหลายอย่าง สิ่งแรกประธานธนาคารต้องการรู้ว่าทำไมเขาจึงคืนเงินนั้นให้ นี่เป็นโอกาสดีสำหรับไบรอันที่จะได้พูดถึงการเปลี่ยนแปลงในชีวิตที่พระเยซูได้ทรงกระทำเพื่อเขา การสนทนานั้นนานถึง 45 นาที

เมื่อเขาออกจากสำนักงานของประธานธนาคาร ไบรอันบอกว่า “รู้สึกราวกับว่าสิ่งที่หนักราว 200 กิโลกรัม ถูกยกออกจากไหล่ของผม!” ในอีกหลายวันและหลายปีต่อมา ไบรอันสามารถมองย้อนกลับไปและเห็นประโยชน์ที่เขาได้รับ ซึ่งเป็นผลจากการเชื่อฟังพระเจ้าของเขา นั่นคือการทำเขาไม่ต้องมานั่งเสียใจหรือเสียชีวิต ไม่ต้องหวาดกลัว มีแต่สันติสุขของพระเจ้าเท่านั้น

แท้ที่จริงการเชื่อฟังพระเจ้าของไบรอันส่งผลกระทบต่อผู้คนไกลเกินกว่าที่เขาจะคาดถึง มันได้ส่งผลกระทบต่อประธานธนาคารคนนั้นอย่างใหญ่หลวงเกินกว่าที่ไบรอันจะคิดได้ มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงรู้ว่ามีผู้คนอีกมากมายที่ประธานธนาคารคนนี้ได้บอกเล่าเกี่ยวกับการกระทำของเขา และผู้คนที่ไบรอันไม่เคยพบเจอมาก่อนได้ยินถึงการเชื่อฟังของเขา และได้รับความกล้าหาญที่จะเชื่อฟังพระเจ้าด้วยเช่นเดียวกัน

ทั้งผู้คนในพระคัมภีร์ และผู้คนในปัจจุบันดังตัวอย่างของไบรอันนี้ ต่างเป็นหลักฐานที่บอกถึงผลดีของการเชื่อฟัง ในที่นี้มีพระคัมภีร์บางข้อที่พูดถึงผลบางอย่างจากการเชื่อฟัง

1. อพยพ 19:3-6
2. เฉลยธรรมบัญญัติ 11:26-28
3. โยบ 36:11
4. สุภาษิต 2:21
5. เยเรมีย์ 7:23
6. มาลาคีย์ 3:7-12
7. ยอห์น 14:15-16
8. ยอห์น 14:21, 23
9. ยอห์น 15:10-11
10. โรม 5:18-19
11. โรม 6:16
12. โรม 6:23

13. โรม 13:1-6
14. เอเฟซัส 6:1-3
15. ฮีบรู 5:8-9
16. 1 เปโตร 2:13-17

อีกหนึ่งวิธีที่ทำให้เราสามารถเห็นผลจากการเชื่อฟังพระเจ้าได้คือ การจดบันทึกประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันของเราซึ่งเราได้มีโอกาสเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้า ว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างในประสบการณ์เหล่านั้น? อาจจะได้ตื่นเต้นโลดโผนเท่ากับประสบการณ์ของไบรอันนั้ก

หลายครั้งการตัดสินใจเลือกเชื่อฟังในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ อาจดูเหมือนว่าไม่มีผลกระทบต่อชีวิตของเราเท่าไรหรอก แต่ประสบการณ์แห่งการเชื่อฟังเหล่านั้นได้เตรียมเราสำหรับการทำทนายที่ใหญ่กว่าซึ่งเราจะเผชิญในวันข้างหน้า ดังนั้นในความเป็นจริงแล้ว การเชื่อฟังเล็กน้อยเหล่านั้นได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตของเราเมื่อถูกมองในระยะยาว

ลูกา 16:10 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

คนที่สัตย์ซื่อในของเล็กน้อยจะสัตย์ซื่อในของมากด้วย และคนที่อสัตย์ในของเล็กน้อย จะอสัตย์ในของมากเช่นกัน

บทที่ 5

ผลลัพธ์จากการไม่เชื่อฟังพระเจ้า

จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราไม่เชื่อฟังพระเจ้า? ซาตานต้องการให้เราเชื่อว่าจะไม่มีสิ่งเลวร้ายอะไรเกิดขึ้นแก่เราหรือแก่คนหนึ่งคนใดเมื่อเราไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า แต่ไม่เป็นความจริง พระคัมภีร์สอนอย่างชัดเจนว่าการไม่เชื่อฟังพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ผิด

พระคัมภีร์ใช้พยัญชนะที่เรียบง่ายสามตัวในการบรรยายการไม่เชื่อฟังทั้งหมด นั่นคือบาป พระเจ้าทรงสัญญาว่าความบาปทั้งหมดจะถูกลงโทษ การลงโทษนั้นอาจไม่ได้มาถึงเราแบบทันทีทันใดเสมอไป แต่จะมาถึงอย่างแน่นอน

ก. เราได้บทเรียนอะไรบ้างจากการไม่เชื่อฟังของคนอื่น?

พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมภาพที่สัจจริงยิ่งนักของผู้คนในพระคัมภีร์ เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์เราไม่เพียงแต่เห็นความสำเร็จของคนเหล่านั้นเท่านั้น แต่เรายังเห็นถึงความผิดพลาดและความบาปต่างๆของพวกเขาด้วย พระคัมภีร์กล่าวว่าเรื่องราวเหล่านี้ถูกวางไว้เพื่อเป็นแบบอย่างให้เรา เพื่อที่เราจะสามารถเรียนรู้จากความผิดพลาดทั้งหลายของพวกเขา และไม่ทำผิดพลาดอย่างนั้นอีกในการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา

สิ่งที่พระเจ้าตรัสกับชาวยิวเมื่อหลายพันปีก่อนก็ยังคงความสัจจริงจนถึงวันนี้

เฉลยธรรมบัญญัติ 11:26-28 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้าได้นำคำอวยพรและคำสาปแห่งมาไว้ตรงหน้าท่านทั้งหลาย ถ้าท่านกระทำตามพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าบัญญัติท่านในวันนี้ ท่านก็จะไปทำตามพรนั้น ถ้าท่านไม่กระทำตามพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน แต่หันเหไปเสียจากทางซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ไปติดตามพระอื่นซึ่งท่านไม่รู้จัก ท่านก็จะไปทำตามคำสาปแห่งนั้น'

อาดัมและเอวาในสวนเอเดน

การไม่เชื่อฟังทั้งหมดจะมีผลกระทบมาถึงเราเสมอ อัดัมและเอวาได้เรียนรู้สิ่งนี้ในสวนเอเดน ซาตานได้มาพร้อมกับคำถามว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสห้ามว่า ‘อย่ากินผลจากต้นไม้ใดๆ ในสวนนี้?’”

(ปฐมกาล 3:1—ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม)

เอวาตอบสนองโดยคำบัญชาของพระเจ้าที่กล่าวว่า “ถ้าหากเรากินผลจากต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนั้น เราจะตาย (ข้อ 2-3)

แล้วเอวาก็ตกลงไปในหลุมพรางที่ซาตานใช้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้จนถึงทุกวันนี้ และเธอก็เชื่อในคำหลอกลวงของมัน

ปฐมกาล 3:4-5 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

หญิงพูดกับหญิงนั้นว่า “เจ้าจะไม่ตายจริงดอก เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่ว่า เจ้ากินผลไม้นั้นวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า คือสำนึกในความดีและความชั่ว”

แทนที่จะเชื่อฟังพระเจ้า เอวาเลือกที่จะเชื่อซาตานและเพิกเฉยกับการกินผลไม้ต้องห้ามนั้น และอาดัมก็ทำอย่างเดียวกันด้วย ความพึงพอใจนั้นจะอยู่เพียงแค่วันเดียว แต่การไม่เชื่อฟังเพียงอย่างเดียวนี้ได้ส่งผลกระทบแบบทำลายล้างมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน การกระทำ “เล็กๆ” จากการไม่เชื่อฟังนี้ได้เปลี่ยนโลกทั้งโลกและนำมาซึ่งคำแช่งสาปของบาปที่เข้ามาสู่ชีวิตของเอวาและของผู้คนทั้งโลก ปัจจุบันนี้ เรายังคงทนทุกข์อยู่ภายใต้ผลลัพธ์จากการไม่เชื่อฟังของเธอ

กษัตริย์ดาวิดกับนางบัทเชบา

ใน 2 ซามูเอล 11-12 เราพบเรื่องราวของกษัตริย์ดาวิดและการไม่เชื่อฟังของท่าน กับเรื่องราวโศกนาฏกรรมที่เกิดจากการทำบาปของเขา ทุกอย่างเริ่มต้นจากการกระทำเล็กๆเพียงอย่างเดียวคือ อารมณ์ความใคร่ โดยเริ่มจากการที่ดาวิดได้เห็นหญิงคนหนึ่งกำลังอาบน้ำ และใช้คนไปตามเธอมา แล้วดาวิดก็ร่วมหลับนอนกับเธอ แม้ว่าพระองค์จะทรงรู้ดีว่าเธอแต่งงานแล้วกับหนึ่งในผู้นำทหารระดับสูง กษัตริย์ดาวิดไม่ใส่ใจกับสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสห้ามไว้ในพระบัญญัติข้อที่ 7 ของพระบัญญัติ 10 ประการที่ว่า “เจ้าจงอย่าล่วงประเวณีฝ่าเมียเขา” (อพยพ 20:14)

ไม่นานต่อมา กษัตริย์ดาวิดก็ติดอยู่ในผลกระทบที่เกิดขึ้นและตามมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทั้งหมดนั้นล้วนเกี่ยวพันโยงใยกลับไปยังช่วงเวลาแห่งความพึงพอใจแค่สั้นๆ ที่ดาวิดได้ทรงทำกับนางบัทเชบา เพียงไม่นานเธอก็รายงานต่อดาวิดว่าเธอกำลังตั้งครรภ์ กษัตริย์ได้บัญชาให้นำตัวสามีของเธอกลับมาจากสนาม

รบ และพยายามที่จะครอบงำให้เขากลับไปที่บ้านให้เข้าหาภรรยาของเขา เพื่อว่าดาวิดจะสามารถปกปิดความผิดของเขาได้

แต่อุรีอาห์ผู้เป็นสามีของนางบัทเชบา นั้นกลับเลือกการตอบสนองที่น่ายกย่อง และตอบปฏิเสธ เขาได้นอนพักอยู่ที่ลานพระราชวังของดาวิดร่วมกับพวกทหารยาม เพราะเหตุผลที่ว่าบรรดาเพื่อนทหารของเขา นั้นล้วนยังอยู่ในศึกสงคราม

เมื่อการพยายามปกปิดความผิดของตนล้มเหลว ดาวิดก็เข้าสู่ความบาปที่ใหญ่ขึ้น พระองค์ทรงวางแผนเพื่อฆ่าอุรีอาห์ โดยการให้ผู้นำกองทัพบกดีของพระองค์นั้นทรยศอุรีอาห์ ด้วยการมอบเขาไว้ในมือของศัตรูในสนามรบ ซึ่งส่งผลให้อุรีอาห์ถึงแก่ความตาย ในแต่ละการตัดสินใจผิดๆ ที่ดาวิดได้ทำนั้น ทำให้คนที่ได้รับผลกระทบจากความบาปของเขาเพิ่มจำนวนมากขึ้น

ภายหลังการตายของอุรีอาห์ ดาวิดได้แต่งงานกับนางบัทเชบา และทารกนั้นก็เกิดมา แต่พระเจ้าไม่พอพระทัยในสิ่งนี้ และส่งผู้เผยพระวจนะคือนาธานให้มาเผชิญหน้ากับดาวิดในเรื่องบาปของพระองค์ ทารกนั้นต้องตายจากไปในเวลาไม่กี่วัน ดาวิดยอมรับในความผิดบาปนั้น แต่ยังคงเผชิญกับผลลัพธ์ทั้งหลายที่ตามมา ซึ่งส่งผลกระทบไปตลอดชีวิตที่เหลือของพระองค์

ช่างน่าเศร้ายิ่งนักที่ผู้คนในทุกวันนี้ยังคงอ้างความบาปของดาวิดที่ได้ทำกับนางบัทเชบาเพื่อแก้ตัวให้กับความล้มเหลวในการเชื่อฟังพระเจ้าของพวกเขาเอง

ยังมีตัวอย่างให้เห็นอีกมากมายในพระคัมภีร์ที่พูดถึงผลลัพธ์ทั้งหลายจากการไม่เชื่อฟังพระเจ้า ในแต่ละตัวอย่างนั้นล้วนให้ภาพที่จริงจังกถึงการที่เราไม่ควรทำตามวิถีทางของพวกเขา เหล่านั้น มิเช่นนั้นแล้ว จะเป็นเราเองที่ได้รับผลลัพธ์ที่เป็นโศกนาฏกรรมจากความบาป

ความจริงอีกอย่างหนึ่งนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้ว คือ “ความบาปที่ปลอดภัย” ในความเป็นจริงนั้นไม่มีบาปที่ปลอดภัย แม้ว่าอุบายอนามัยอาจจะช่วยลดอัตราความเสี่ยงของบุคคลจากการติดโรคบางอย่างได้ แต่ก็ยังมีผลกระทบอื่นๆ นอกเหนือจากโรคร้ายฝ่ายกายภาพที่จะตามมา ทุกๆ การไม่เชื่อฟังจะเปิดตัวเราให้กับผลลัพธ์ที่ทำลายล้างทั้งหลาย

ข. สี่ประเด็นหลักเกี่ยวกับการไม่เชื่อฟัง

เมื่อเราสำรวจดูอย่างใกล้ชิดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตของเราเมื่อเราไม่เชื่อฟังพระเจ้า เราพบว่ามียุี่สี่ประเด็นที่เราจำเป็นต้องเข้าใจ ทั้งสี่ประเด็นนี้คือ ผลลัพธ์ตามธรรมชาติ การลงวินัย การลงโทษ และการแก้แค้น บ่อยครั้งประเด็นเหล่านี้มักถูกเข้าใจผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมันเกี่ยวพันกับการไม่เชื่อฟังพระเจ้าของเรา

1. ผลลัพธ์ตามธรรมชาติ

เมื่อเราไม่เชื่อฟังพระเจ้า ย่อมมีผลลัพธ์เกิดขึ้นตามมาเสมอ แต่ผลเหล่านี้ไม่ใช่ผลอันเดียวกันกับการลงวินัย และการลงโทษ

เมื่อพ่อแม่ออกกับลูกว่า “อย่าแตะต้องเตา เพราะว่ามันร้อน” และถ้าหากลูกไม่เชื่อฟังและไปแตะเตานั้น ผลลัพธ์โดยธรรมชาติจากการกระทำนั้นคือ นิ้วมือของลูกจะไหม้

ในหนังสือของ นายแพทย์ เอส ไอ แมคมิลเลน ที่มีชื่อว่า *ไม่มีสักอย่างในโรคเหล่านี้* (None of These Diseases) ได้มีการอภิปรายถึงผลลัพธ์ตามธรรมชาติของการเชื่อฟังหรือการไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเกี่ยวกับด้านสุขอนามัยบางอย่าง และวิทยาการทางการแพทย์สมัยใหม่ได้รับรองผลลัพธ์ที่สร้างความเสียหายจากการไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าไว้

ผลลัพธ์ตามธรรมชาติก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ – คือเมื่อมีการกระทำบางอย่าง การกระทำนั้นจะเกิดผลเฉพาะของมันขึ้นตามการกระทำนั้น คือมันเป็นไปได้โดยธรรมชาติ ผลเหล่านี้ไม่ได้เป็นผลอย่างเดียวกันกับการลงวินัยหรือการลงโทษ เมื่อเราไม่เชื่อฟังพระเจ้า เราอาจจะยังไม่เห็นผลที่เกิดขึ้นในทันที แต่เมื่อเวลาผ่านไป ผลนั้นก็จะปรากฏให้เห็นได้อย่างชัดเจน หรือชัดขึ้น

กาลาเทีย 6:7-10 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

อย่าหลงเลย ท่านจะหลอกหลวงพระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าผู้ใดหว่านอะไรลง ก็จะเกี่ยวเก็บสิ่งนั้น ผู้ที่หว่านในย่านเนื้อหนังของตน ก็จะเกี่ยวเก็บความเปื่อยเน่าจากเนื้อหนังนั้น แต่ผู้ที่หว่านในย่านพระวิญญาณ ก็จะเกี่ยวเก็บชีวิตนิรันดร์จากพระวิญญาณนั้น อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำดี เพราะว่าถ้าเราไม่ทำใจแล้ว เราก็จะเกี่ยวเก็บในเวลาอันสมควร เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีโอกาส ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง และเฉพาะอย่างยิ่งต่อครอบครัวที่มีความเชื่อ

บางครั้งเราอาจมองไม่เห็นผลที่เกิดขึ้นเหล่านี้ แต่คนที่อยู่รอบๆตัวเราอาจเห็นผลเสียหายที่เกิดขึ้นเหล่านั้น หากท่านยังมองไม่เห็นผลจากการไม่เชื่อฟังพระเจ้าของท่าน ท่านคงต้องอภิปรายเรื่องนี้กับคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่กว่า เพื่อรับคำแนะนำจากพวกเขา

เราสามารถเรียนรู้ที่จะเห็นผลลัพธ์เหล่านี้ได้จากการอ่านเรื่องราวต่างๆ ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการไม่เชื่อฟังของคนอื่น จงค้นหาอย่างเจาะจงถึงผลที่เกิดขึ้นในชีวิตของพวกเขาที่เป็นผลจากความบาป

นอกจากนี้เรายังสามารถมองเห็นผลจากไม่เชื่อฟังพระเจ้าได้จากการตอบคำถามข้างล่างนี้

การไม่เชื่อฟังพระเจ้าส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของเรากับคนเหล่านี้อย่างไรบ้าง?

1. พระเจ้า
2. ตนเอง
3. พ่อแม่และครอบครัวของเรา
4. ลูกๆ ของเรา (ในปัจจุบันนี้หรือที่จะเกิดมาในอนาคต)
5. เพื่อนๆ ของเรา
6. คนอื่นๆ ซึ่งรวมถึงผู้คนที่เราไม่รู้จัก

ผลลัพธ์ที่เกิดจากการไม่เชื่อฟังนั้นเป็นสิ่งที่เลวร้ายมาก มันมากเกินไปกว่าที่เราจะคิดได้ แม้ที่จริงแล้วพวกเราส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะตอบสนองเช่นเดียวกับเอวา เช่น เราคงต้องอยู่กับการทดลอง ไม่ยอมรับรู้ถึงสิ่งที่พระเจ้าตรัส และมองเห็นแต่โอกาสที่จะได้รับความพึงพอใจเพียงชั่วขณะ ซาตานจะไม่เตือนเราถึงผลลัพธ์ของความบาปของเรา แต่มันจะทำให้เราจดจ่ออยู่ที่ความสุขชั่วครู่หนึ่งแทน

ช่วงเวลาที่ดีที่สุดที่จะใช้เพื่อพิจารณาถึงผลที่เกิดขึ้นจากการไม่เชื่อฟังพระเจ้า คือ ก่อนที่เราจะลงมือทำ (บาป) ให้ท่านถามคำถามนี้กับตัวเองก่อน คือถามว่าจะมีผลลัพธ์อะไรเกิดขึ้นถ้าฉันเลือกที่จะทำสิ่งนี้? พฤติกรรมนี้จะไม่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ดังนั้นท่านจำเป็นต้องฝึกฝนตนเอง คำถามนี้อาจช่วยกู้ท่านจากปัญหาและความเศร้าสลดใจได้ ถ้ามันจะทำให้ท่านสามารถเลือกการเชื่อฟังพระเจ้าได้แทนที่การไม่เชื่อฟังพระองค์

2. การลงวินัย

เมื่อเราไม่เชื่อฟังพระเจ้า หลายครั้งพระองค์จะลงวินัยเรา การลงวินัยนั้นสื่อถึงแนวคิดของการแก้ไขปัญหาคือ เป้าหมายของการลงวินัยนี้เพื่อช่วยให้บุคคลนั้นดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง คือเพื่อให้เขาหรือเธอเลือกที่จะเชื่อฟังในครั้งหน้าถ้าต้องเผชิญกับการตัดสินใจอีก

ฮีบรู 12:5-13 ได้อธิบายถึงเหตุผลว่าทำไมพระเจ้าจึงลงวินัยเรา พระคัมภีร์แปลบางฉบับใช้คำว่า “ตีสอน” ตามพระคัมภีร์ข้อนี้มากกว่าใช้คำว่าลงวินัย ในพระคัมภีร์มีหลายกรณี คำว่า “ตีสอน/การลงโทษ” ถูกใช้เกี่ยวกับการสำนึกที่กว้างมากซึ่งรวมถึงลักษณะของการลงวินัยและการแก้ไข

ฮีบรู 12:10-11 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

เพราะบิดาที่เป็นมนุษย์ตีสอนเราเพียงช่วงเวลาเล็กน้อย ตามความเห็นดีเห็นชอบของเขาเท่านั้น แต่พระองค์ได้ทรงตีสอนเราเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อให้เราได้

เข้าส่วนในวิสุทธิภาพของพระองค์ เมื่อมีการติสอนนั้นดูไม่เป็นที่ชื่นใจเลย เป็นเรื่องเศร้าใจ แต่ต่อมากายหลังก็จะก่อให้เกิดความสุขสำราญแก่บรรดาคนที่ต้องทนอยู่นั้น คือความชอบธรรมนั่นเอง

พระเจ้าทรงลงวินัยเราเพราะว่าพระองค์ทรงรักเรา พระบัญญัติของพระองค์ทั้งหมดมีไว้เพื่อปกป้องเราจากสิ่งที่ทำลายชีวิตของเรา

การควบคุมวินัยถูกใช้พร้อมๆ กับการคาดหวังที่ว่าชีวิตของบุคคลที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้านั้นจะเปลี่ยนแปลงไปในทางบวก หรือทางที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตามที่พระเจ้าทรงใช้กับชีวิตของเรา การลงวินัยมีศักยภาพพอที่จะนำเราไปสู่ความเข้าใจที่ดีขึ้นบนเส้นทางที่ถูกต้องและเป็นทางที่ควรเดิน

ตัวอย่างหนึ่งของการลงวินัย คือ การให้บุคคลนั้นทำหน้าที่นั้นซ้ำอีก โดยบุคคลนั้นต้องทำหน้าที่ให้ถูกต้องในครั้งนี้ ยกตัวอย่างเช่น ให้เราสมมุติว่าเรากำลังพบปัญหายุ่งยากในการเข้าหาใครคนหนึ่งซึ่งมีท่าทีบางอย่างที่ทำให้เราขุ่นเคืองใจ ทุกครั้งที่เราอยู่ใกล้บุคคลนี้ เราพบว่าตนเองมีปฏิกริยาไร้ความกรุณาปราณีซึ่งไม่เหมือนอย่างที่เราเคยแสดงออก แต่เรากลับพบว่าง่ายมากที่เราจะได้เถียงกับคนนั้น และโกรธเขา

พระเจ้าต้องการให้เราเรียนรู้ที่จะรักบุคคลนั้น “รักเขาหรือ?” เราถาม “ฉันหวังว่าเขาจะออกไปให้พ้นจากชีวิตฉัน! ถ้าฉันไม่ได้เห็นเขาอีก ฉันก็จะเป็นสุข การที่เขาอยู่ในชีวิตฉัน คือเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ฉันตั้งเครียด ฉันคงจะสนุกกับแต่ละวันได้ ถ้าไม่มีคนๆ นี้!”

การลงวินัยของพระเจ้าอาจเป็นการนำ “คนที่สร้างความขุ่นเคืองใจ” ในลักษณะนี้เข้ามาในชีวิตของเราซ้ำแล้วซ้ำอีก จนกว่าเราจะเรียนรู้ถึงวิธีตอบสนองต่อพวกเขาอย่างถูกต้อง คือการตอบสนองในลักษณะที่แสดงออกถึงความรักและความกรุณา ดังนั้นแทนที่เราจะกล่าวตำหนิทำที่ที่ไม่ดีของพวกเขา เราควรหันมาเรียนรู้ว่าจะรับผิดชอบท่าทีและการตอบสนองของเราอย่างไร

พระเจ้าทรงต้องการให้เราแก้ไขพฤติกรรมและท่าทีของเรา แม้ว่าอีกฝ่ายจะไม่เคยเปลี่ยนแปลงเลยก็ตาม

3. การลงโทษ

การลงโทษนำมาซึ่งความคิดที่ว่า บุคคลที่ไม่เชื่อฟังควรทนทุกข์กับผลจากการกระทำของเขา เป้าหมายแรกสุดของการลงโทษไม่ใช่เพื่อช่วยแก้ไขปัญหา แต่มุ่งเน้นไปที่คำปรับจากพฤติกรรมที่ไม่เชื่อฟังที่เขาหรือเธอต้องจ่าย

เป้าหมายในระยะยาวของการลงโทษ คือ เพื่อนำไปสู่พฤติกรรมที่ได้รับการเปลี่ยนแปลง แต่เส้นทางที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้านั้นต้องเริ่มต้นที่การจ่ายค่าปรับบางอย่างก่อน และค่าปรับนั้นก็มีความเจ็บปวดสักด้วย “เราหวังว่าความเจ็บปวดจากการถูกลงโทษนั้นจะทำให้ท่านมีแรงจูงใจที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง” นี้คือเหตุผลเบื้องต้นของการลงโทษ

บ่อยครั้งพระเจ้าทรงใช้การลงวินัยเป็นการตอบสนองแรกของพระองค์เพื่อทำให้เราเชื่อฟัง อย่างไรก็ตามบางคนก็ตื่นตระหนกที่จะยอมฟังการแก้ไขของพระองค์ ดังนั้นบ่อยครั้งพระเจ้าจึงต้องใช้การลงโทษแทน เพื่อให้เราเห็นว่าพระองค์ทรงจริงจังขนาดไหนที่จะทำให้เราเปลี่ยน

เมื่อย้อนกลับไปดูความบาปของกษัตริย์ดาวิดกับนางบัทเชบาอีกครั้งใน 2 ซามูเอล 11-12 การลงโทษของพระเจ้าคือการเอาชีวิตของทารกแรกเกิดไป นี่ไม่ใช่ผลจากการกระทำใดๆ ของทารกนั้นเลย แต่เป็นผลจากความบาปของดาวิดและท่านกำลังถูกลงโทษ เราอาจจะกล่าวว่า “นั่นเป็นการลงโทษที่ร้ายแรงเกินไป” แต่พระเจ้าทรงยุติธรรมเสมอในการควบคุมวินัยและลงโทษของพระองค์

บางครั้งมีทัศนคติที่ผิดเกี่ยวกับการลงวินัยของพระเจ้าที่มีต่อเรา ผู้คนชอบตีความว่าปัญหาทุกอย่างที่เข้ามาในชีวิตนั้นเป็นการแสดงออกถึงพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขา ยกตัวอย่างเช่น ทุกครั้งที่พวกเขาสะดุดนิ้วเท้า หรือทำแก้วแตก หรือเกิดยางแตก พวกเขา มักจะตีความว่าสิ่งเหล่านี้เป็นการลงโทษของพระเจ้า

แม้ว่าจะมีบางครั้งที่พระเจ้าทรงใช้สถานการณ์ในชีวิตของเราเป็นหนึ่งในเครื่องมือเพื่อลงโทษเรา แต่ก็ไม่ควรตีความว่า “สิ่งไม่ดี” ทุกอย่างที่เกิดขึ้นตลอดวันนั้นเป็นการลงโทษจากพระเจ้าเสมอ เพราะพระเจ้าไม่ได้ทรงหาวิธีการลับๆ เพื่อแก้แค้นคนที่ไม่เชื่อฟังพระองค์

ในพระคัมภีร์เดิมมีตัวอย่างมากมายเกี่ยวกับวิธีการที่แตกต่างกันของพระเจ้าที่ทรงใช้ลงวินัยผู้คนที่ไม่เชื่อฟังพระองค์ในแต่ละครั้ง เช่น บางครั้งพระองค์ทรงยับยั้งมิให้ฝนตก ส่งภัยพิบัติจากแมลงต่างๆ มา และสิ่งอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันในธรรมชาติ อันแสดงถึงความพยายามที่จะช่วยผู้คนให้เห็นถึงความผิดบาปของพวกเขา ให้ยอมรับผิด และหันกลับมาติดตามพระองค์

4. การแก้แค้น

การแก้แค้นเป็นอะไรที่ค่อนข้างจะแตกต่างไปจากสามประเด็นแรกที่เราได้สำรวจมา การแก้แค้นจะมุ่งเน้นไปที่การตอบแทนบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ได้ทำผิดต่อเรา ตัวอย่างเช่น ถ้าหากจิมไล่ตีน้องชายของเรา เราก็คงจะไล่ตีจิมหรือน้องชายของเขากลับบ้าง

การแก้แค้น คือ การเอาความรับผิดชอบในการลงโทษบุคคลที่ทำผิดนั้นมาไว้ในมือของเราเอง

ผู้แก้แค้นมักจะไมยอมรับรู้ถึงความสัมพันธ์และความรับผิดชอบของผู้มีสิทธิอำนาจ ทั้งๆที่ผู้นำที่มีสิทธิอำนาจมีสิทธิที่จะลงความเห็นถึงการลงวินัยที่ความเหมาะสมสำหรับบุคคลที่ไม่เชื่อฟังนั้น โรม 12:17-21 ได้บอกให้เราารู้ถึงสิ่งที่คริสเตียนควรทำเกี่ยวกับการแก้แค้น นั่นคือการแก้แค้นเป็นของพระเจ้า เพราะพระองค์ตรัสว่า “การแก้แค้นเป็นของเรา”

โรม 12:19 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

**ดูก่อน ท่านผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า อย่าทำการแก้แค้น แต่จงมอบการนั้นไว้
แล้วแต่พระเจ้าจะทรงลงพระอาชญา เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “การแก้แค้นเป็นของเรา เราเองจะตอบสนอง”**

คำสอนในพระคัมภีร์นั้นเป็นสิ่งที่ชัดเจนที่สุดแล้วว่า เราต้องตอบสนองต่อบรรดาผู้ไม่เชื่อฟังเหล่านั้นด้วยความกรุณาและความรัก และให้เรามอบการลงวินัยและการลงโทษนั้นให้แก่ผู้นำของเราและแก่พระเจ้า

ไม่ใช่ทุกคนที่ไม่เชื่อฟังจะถูกลงโทษในทันทีให้สมกับความผิดของพวกเขา แต่พระวาระของพระเจ้าบอกชัดเจนว่าทุกคนจะต้องเผชิญหน้ากับพระองค์ในบั้นปลายของชีวิต เพื่อรายงานการกระทำทั้งปวงของพวกเขา ดังนั้นความยุติธรรมอาจจะไม่ได้มาในช่วงเวลาที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่ แต่จะไม่มีใครสักคนหนีพ้นความยุติธรรมของพระเจ้าได้ในวันที่พวกเขาตายไป

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยตัวอย่างเกี่ยวกับโคกนาฏกรรมจากผลต่างๆ ของการไม่เชื่อฟัง ในที่นี้จะพูดถึงพระคัมภีร์บางส่วนที่พูดถึงผลของการไม่เชื่อฟัง ในขณะที่ท่านกำลังศึกษาแต่ละตัวอย่างนี้ ขอให้ท่านดูที่ผลลัพธ์ที่เกิดจากการกระทำของพวกเขาด้วยว่า พระเจ้าทรงลงวินัยพวกเขาอย่างไรบ้าง? พระเจ้าทรงลงโทษพวกเขาหรือเปล่า และอย่างไร? และผู้คนที่เกี่ยวข้องนั้นได้แสวงหาโอกาสที่จะแก้แค้น และทำการลงโทษด้วยตัวเองสำหรับการกระทำที่ไม่เชื่อฟังของบุคคลนั้นหรือไม่?

1. เฉลยธรรมบัญญัติ 11:26-28	10. เยเรมีย์ 12:17
2. 1 ซามูเอล 13 และ 14	11. มาลาคีย์ 3:7-12
3. 2 ซามูเอล 11 และ 12	12. โรม 5:18-19
4. โยบ 36:12	13. โรม 6:16
5. สุภาพิต 2:22	14. โรม 6:23
6. สุภาพิต 5:22-23	15. โรม 13:1-6
7. สุภาพิต 6:29	16. 1 เปโตร 2:13-17
8. สุภาพิต 13:13	
9. สุภาพิต 15:9-10	

ค. พระเจ้าทรงมีท่าทีอย่างไรต่อคนที่ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ ?

บางคนคิดว่าพระเจ้าทรงโกรธเราทุกครั้งที่เราไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้าทรงรอคอยให้เราก้าวออกนอกขอบเขตที่ได้ทรงกำหนดไว้ เพื่อว่าพระองค์จะสามารถตีเราได้เมื่อออกนอกขอบเขตนั้น

บางคนก็ไม่ยอมรับรู้ถึงพระเจ้าเลยแม้แต่น้อย และไม่สนใจด้วยว่าพระเจ้าจะทรงรู้สึกอย่างไรกับการกระทำทั้งสิ้นของพวกเขา

เมื่อคนหนึ่งมาเป็นคริสเตียน บ่อยครั้งพวกเขามีความกังวลมากกว่าพระเจ้าจะทรงรู้สึกอย่างไรต่อพวกเขา พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนในเรื่องนี้ว่าพระเจ้าทรงรักพวกเราแต่ละคน ทรงรักเราในขณะที่เรายังดำเนินชีวิตอยู่ในความบาป และอยู่ห่างไกลจากพระองค์

ดังนั้นอะไรคือท่าทีของพระเจ้าต่อผู้คนที่ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์?

1. พระเจ้าทรงโศกเศร้าพระทัยเมื่อเรากระทำบาป

เหนือท่าทีอื่นใดก็คือ พระเจ้าโศกเศร้าพระทัยเมื่อเราทำบาป เมื่อพระเยซูทรงคร่ำครวญเพื่อกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ได้ทรงแสดงแบบอย่างของความรักและความเศร้าโศกที่พระองค์ทรงมีต่อคนบาปในนครนั้นซึ่งไม่ยอมเชื่อฟัง

มัทธิว 23:37-39 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

“โอ เยรูซาเล็ม ๆ ที่ได้ฆ่าบรรดาผู้เผยพระวจนะ และเอาหินขว้างผู้ที่รับใช้มาหาเจ้าถึงตาย เราใคร่จะรวบรวมลูกของเจ้าไว้เนือง ๆ เหมือนแม่ไก่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอมเลยหนอ ดูเถิด นิเวศของเจ้าจะถูกทอดทิ้งและเรีสร้าง ด้วยเราว่าแก่เจ้าทั้งหลายว่า ตั้งแต่นี้ต่อไปเจ้าจะไม่เห็นเราอีก กว่าเจ้าจะออกปากกล่าวว่า ขอให้ท่านผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ”

2. พระเจ้าทรงเกลียดชังความบาป

พระเจ้าทรงเกลียดชังความบาป และพระองค์ทรงรักการเชื่อฟัง พระเจ้ามิได้ทรงเกลียดชังคนบาป พระองค์ทรงรักพวกเขา แต่ความรักของพระองค์ที่มีต่อคนเหล่านั้นมิได้หมายความว่าพระองค์จะไม่รับรู้ถึงการไม่เชื่อฟังที่เต็มไปด้วยความบาปผิดเหล่านั้น หากเราต้องการเป็น

คริสเตียนที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่และเข้มแข็งแล้วล่ะก็ เราจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะมีท่าทีอย่างเดียวกันนี้ต่อความบาปเหมือนดังที่พระเจ้าทรงมี

คริสเตียนใหม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแนวความคิดที่มีต่อการกระทำที่เต็มไปด้วยความบาปซึ่งเป็นนิสัยเก่าแก่นั้นเสีย กิจกรรมที่เป็นความบาปหลายอย่างเป็นความพยายามของเราที่ทำเพื่อค้นหาความสุขให้กับชีวิตประจำวันในอดีตของเรา และเป็นไปได้ว่ากิจกรรมเหล่านั้นยังมีแรงดึงดูดที่หนักหน่วงที่ทำให้คริสเตียนใหม่เหล่านั้นหันกลับไปสู่กิจกรรมที่เต็มไปด้วยบาปเหล่านั้นอีก

หนึ่งในวิธีการที่ทรงพลังเพื่อใช้ต่อสู้กับการทดลองเหล่านั้น คือ การพัฒนารูปแบบความคิดให้เปลี่ยนใหม่และเป็นความคิดที่ใช้ได้เมื่อการทดลองนั้นมาถึง แทนที่จะอ้าแขนรับการย่ำยีจากการทดลองนั้นอย่างเต็มรูปแบบซึ่งมันเสี่ยงต่อการที่เราจะล้มลงในบาปนั้นอีก เราจำเป็นต้องยืนหยัดมั่นคง และบอกว่า “ไม่ ฉันจะไม่เดินลงไปสู่เส้นทางนั้นอีกต่อไป ฉันกำลังเลิกเชื่อฟังพระเจ้าและจะหันหลังให้กับการทดลองนั้น ฉันอยากจะมีมุมมองต่อการทดลองนี้เหมือนกับที่พระเจ้าทรงมี นั่นคือพระองค์ทรงเกลียดชังความบาป และนั่นจะเป็นการตอบสนองของฉันด้วยเช่นกัน”

การเปลี่ยนแปลงของท่าทีนี้อาจต้องใช้เวลา แต่ยิ่งเราเลือกการตอบสนองแบบนี้มากเท่าไร เราก็ยังสามารถต้านทานการทดลองได้ง่ายมากขึ้นเท่านั้น

ถ้ากษัตริย์ดาวิดใช้กลยุทธ์นี้กับคืนวันนั้นที่ดาวิดเห็นนางบัทเชบาอาบน้ำ กลยุทธ์นี้ก็คงปกป้องพระองค์ไว้จากการทำบาปนั้น ดาวิดคงได้บอกกับตัวเองว่า “นี่แน่ะ เรารู้ว่าหญิงนี้ได้แต่งงานแล้วกับชายอีกคนหนึ่ง และเราจะไม่ได้ล่าความสัมพันธ์นอกสมรสนี้ เพราะเรารู้ว่าพระเจ้าทรงเกลียดชังการล่วงประเวณี และเราอยากมีท่าทีอย่างเดียวกันกับพระเจ้าที่ทรงมีต่อการล่วงประเวณี เราเลือกที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์และมีชีวิตตามพระบัญญัตินั้น”

3. พระเจ้าทรงอดกลั้นพระทัยต่อคนบาปและต่อคริสเตียนที่ไม่เชื่อฟัง

เพราะเหตุที่พระเจ้าทรงรักเรา พระองค์จึงทรงอดทนอดกลั้นต่อเรา 1 โครินธ์ 13:4 ซึ่งให้เราเห็นว่าคุณสมบัตินั้นเป็นเครื่องหมายประการแรกของความรัก พระเจ้าทรงแสดงความอดทนต่อเรา โดยการทรงยับยั้งการลงโทษที่เที่ยงธรรมของพระองค์ซึ่งเราสมควรจะได้รับผลนั้นในทันทีที่ได้ทำบาป ในโรม 6:23 กล่าวว่า “เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย” แต่ส่วนใหญ่แล้ว พระเจ้ามิได้ทรงเรียกร้องค่าตอบแทนนี้เป็นค่าจ้างในทันทีในทุกครั้งที่เราได้ทำบาป

2 เปโตร 3:9 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคน คิดนั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายมาช้านาน พระองค์ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คน ทั้งปวงกลับใจเสียใหม่

พระคัมภีร์ข้อนี้ได้แสดงให้เห็นว่าความอดทนของพระเจ้านั้นเป็นการแสดงออกถึงความรักของพระองค์ ที่มีต่อเรา และเป็นความปรารถนาของพระองค์ที่จะนำเราให้มาถึงจุดของการกลับใจจากความบาปของเรา อย่างจริงจัง

4. พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความยุติธรรม

พระเจ้าทรงประเมินทุกๆ การกระทำของการเชื่อฟังและการไม่เชื่อฟังด้วยความยุติธรรมที่บริสุทธิ์ พระองค์ไม่อาจรับสินบนจนมองข้ามความบาปบางอย่างได้ พระองค์ทรงรู้ถึงความจริงทั้งหมด พระองค์ มิได้ทำความผิดพลาดใดๆ และพระองค์ไม่จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากเราเพื่อพิจารณาว่าอะไรเป็น ทางที่ดีที่สุดสำหรับการแก้ไขปัญหามนุษย์ที่ไม่เชื่อฟัง

คนที่ไม่เป็นคริสเตียนมักจะโต้แย้งว่า “จะเป็นไปได้อย่างไรที่พระเจ้าแห่งความรักจะส่งบรรดาคนที่ไม่เคยได้ยินข่าวประเสริฐลงนรก?” เราสามารถมีความมั่นใจได้อย่างเต็มเปี่ยมว่าทุกคนจะได้รับ “การ สอบสวนที่เป็นธรรม” จากพระองค์แน่

5. พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความเมตตา

มีบทสวดดีมากมายที่เขียนขึ้นโดยกษัตริย์ดาวิด ที่ได้พูดถึงพระเมตตาของพระเจ้า สดุดี 106:1 และ 107:1 กล่าวหาว่าพระเมตตาของพระเจ้านั้นดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ความเมตตาากรุณาของพระเจ้านั้นมีอิทธิพลใหญ่ หลวงต่อทุกคนในโลก เหตุเพราะว่าพระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา พระองค์จึงทรงอดทนรอคอย ก่อนที่จะประทานครุณาพิพากษาแก่คนบาปแต่ละคน พระเจ้าประทานโอกาสให้แก่ทุกคนที่จะมาเป็นบุตรของ พระองค์เสมอ

ในฐานะที่เป็นคริสเตียน เราต้องระมัดระวังที่จะไม่หาผลประโยชน์จากความเมตตาากรุณาของพระองค์ แม้ว่าพระเจ้าจะทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาคุณ ก็ไม่ได้หมายความว่าพระองค์จะทรงยอมให้เราเสียเสรีภาพ สามารถทำบาปได้ทุกครั้งตามที่เรากำลังต้องการ แล้วหลังจากนั้นก็มาหาพระเจ้าเพื่อขอการให้อภัย

เมื่อท่านเราเรื่องราวในพระคัมภีร์ หลายครั้งเราคงเห็นพระเมตตาของพระเจ้าที่ทรงแสดงออก พระเจ้าตรัสกับโยนาห์ให้ไปที่นครนีนะเวห์ และประกาศข่าวการพิพากษาโทษของพระเจ้า โยนาห์เชื่อฟังพระเจ้า และได้สื่อสารข่าวสารของพระองค์ออกไปอย่างชัดเจน

โยนาห์ 3:4 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

โยนาห์ตั้งต้นเดินเข้าไปในเมืองได้ระยะทางเดินวันหนึ่ง และท่านก็ร้องประกาศว่า
“อีกสี่สิบวัน นีนะเวห์จะถูกคว่ำ”

โยนาห์ 3:9 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

ใครจะรู้ได้ พระเจ้าอาจจะทรงกลับและเปลี่ยนพระทัย คลายจากพระพิโรธอันรุนแรงเพื่อที่เราจะมีได้พินาศ

เมื่อพระเจ้าทรงเห็นว่าประชาชนนั้นกลับใจ พระองค์ก็ทรงตอบสนองด้วยพระเมตตาคุณแทนความยุติธรรม

หากคนหนึ่งปฏิเสธที่จะสารภาพความผิดบาปของเขา เป็นไปได้ว่าแม้แต่พระเมตตาของพระเจ้านั้นก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงท่าทีของเขาได้

บทสรุป

การเลือกเชื่อฟังพระเจ้านั้นเห็นได้ชัดว่าเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดที่ท่านสามารถตัดสินใจทำตามได้ พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานพระพรให้เมื่อท่านเชื่อฟังพระองค์ และคำเตือนทั้งหลายสำหรับการไม่เชื่อฟังนั้นก็ถูกกล่าวไว้อย่างชัดเจนด้วยเช่นกัน

กาลาเทีย 6:7-8 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม TH1971

อย่าหลงเลย ท่านจะหลอกลวงพระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าผู้ใดหว่านอะไรลง ก็จะเกี่ยวเก็บสิ่งนั้น ผู้ที่หว่านในย่านเนื้อหนังของตน ก็จะเกี่ยวเก็บความเปื่อยเน่าจากเนื้อหนังนั้น แต่ผู้ที่หว่านในย่านพระวิญญาณ ก็จะเกี่ยวเก็บชีวิตนิรันดร์จากพระวิญญาณนั้น

เราทุกคนล้วนแล้วแต่ไม่สามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์แบบ แต่เมื่อเราล้มเหลวแล้ว เราจำเป็นต้องหันกลับมาหาพระองค์ในทันทีเพื่อขอความช่วยเหลือ เมื่อเราสารภาพบาปของเรา เราก็เปิดตัวเองออกต่อพระเมตตาคุณและการให้อภัยของพระองค์

ยิ่งเราเชื่อฟังพระเจ้าด้วยความรักมากเท่าไร เราก็จะยิ่งมีประสบการณ์กับพระพรของพระเจ้าสำหรับชีวิตมากขึ้นเท่านั้น เราสามารถเผชิญแต่ละวันได้ด้วยความมั่นใจว่าพระเจ้าทรงพร้อมที่จะช่วยเหลือเราในแต่ละสถานการณ์ที่ต้องตอบสนองด้วยการเชื่อฟัง พระเจ้าทรงไว้ซึ่งฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นที่เราจำเป็นต้องมี และพระองค์ทรงพร้อมอยู่เสมอที่จะช่วยเรา